APRIL 11, 1968 — No. 848 — 23rd YEAR OF PUBLICATION

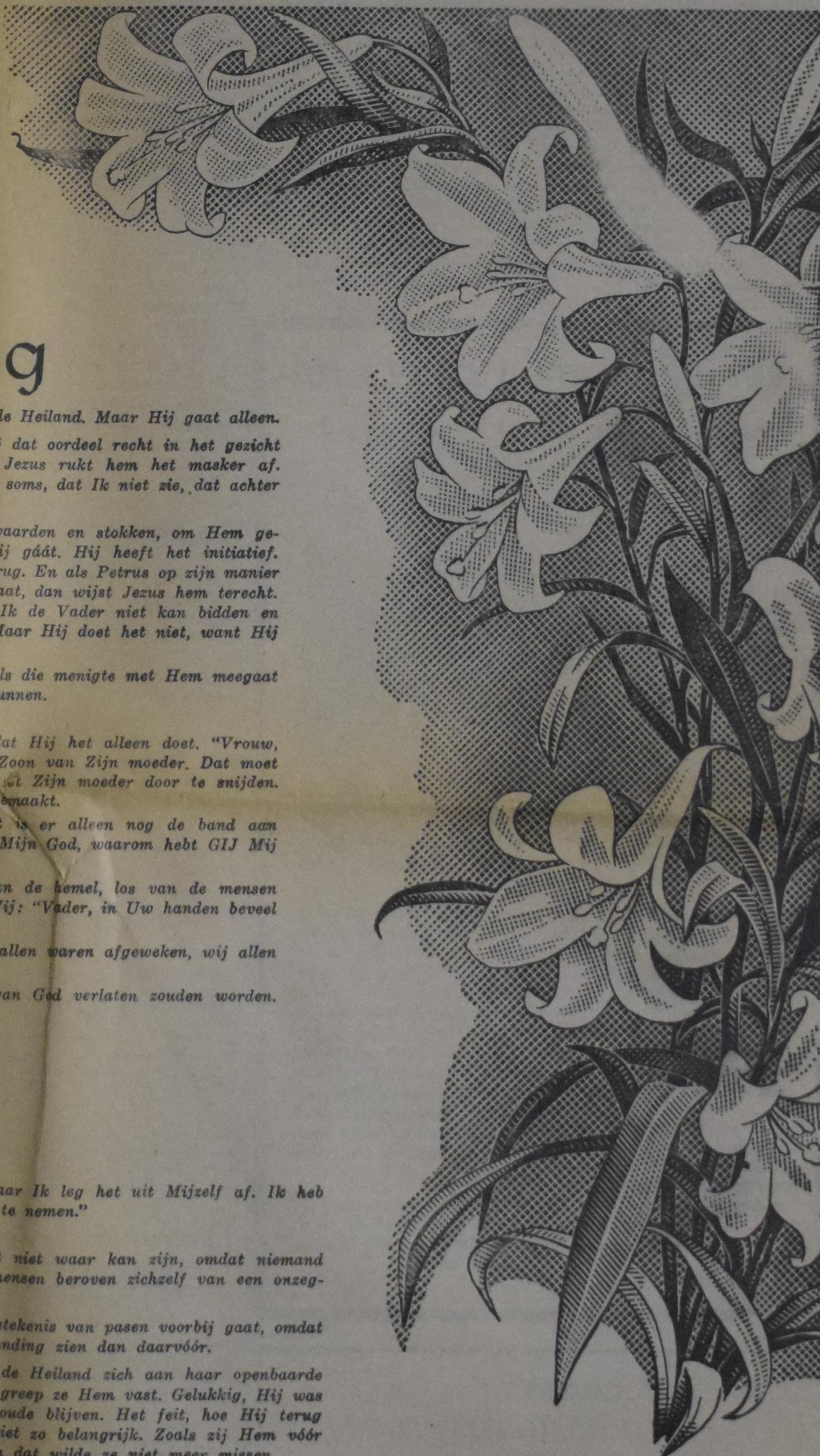
CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail, P.O. Department Ottawa, Ont., and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

Goede Vrijdag

Als dan eindelijk Zijn uur gekomen is, gaat de Heiland. Maar Hij gaat alleen.

Als het oordeel dan komen moet, dan wil Hij dat oordeel recht in het gezicht zien. Judas camoufleert zijn verraad wel, maar Jezus rukt hem het masker af. "Vriend, verraadt gij Mij met een kus?" Denk je soms, dat Ik niet zie, dat achter je vriendenkus een duivelse daad schuil gaat?

En dan komen ze, een grote menigte met zwaarden en stokken, om Hem gevangen te nemen. Maar zij némen Hem niet, Hij gáát. Hij heeft het initiatief. Want als Hij zegt, dat Hij Jezus is, deinzen ze terug. En als Petrus op zijn manier te hulp wil snellen en iemand zijn rechteroor afslaat, dan wijst Jezus hem terecht. Hij kan geen hulp gebruiken. "Of dacht ge dat Ik de Vader niet kan bidden en Hij zal Mij twaalf legioenen engelen bijzetten." Maar Hij doet het niet, want Hij wil alleen.

Als Hij dan eindelijk meegaat — of liever, als die menigte met Hem meegaat — dan zegt Hij dat Zijn discipelen vertrekken kunnen.

En de discipelen gaan en laten Jezus alleen.

Eenmaal aan het kruis toont Hij opnieuw, dat Hij het alleen doet. "Vrouw, zie uw zoon." Vergeet niet, dat Jezus mens was. Zoon van Zijn moeder. Dat moet Hem bijzonder pijn gedaan hebben om de band met Zijn moeder door te snijden. Dat was de laatste band, maar ook die moest losgemaakt.

Als Hij zich van alle mensen ontdaan heeft is er alleen nog de band aan God. Maar zelfs die moet ontbonden. "Mijn God, Mijn God, waarom hebt GIJ Mij verlaten."

En daar hing Hij, los van de aarde, los van de hemel, los van de mensen en los van God. Zo alleen, zo los van allen, riep Hij: "Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest."

Alleen. Niemand kon Hem volgen. Want wij allen waren afgeweken, wij allen waren onnut geworden.

Alleen — waarom? Opdat wij nimmermeer van God verlaten zouden worden.

Dat is het evangelie van Goede Vrijdag.

Pasen

"Niemand ontneemt het (leven) Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af. Ik heb macht het af te leggen en macht het weder te nemen."

Ook dit deed Hij alleen.

Nu zijn er mensen, die zeggen dat het niet waar kan zijn, omdat niemand getuige is geweest van de opstanding. Die mensen beroven zichzelf van een onzegbare rijkdom.

Er zijn ook mensen, aan wie de echte betekenis van pasen voorbij gaat, omdat zij Jezus eigenlijk niet anders na Zijn opstanding zien dan daarvóór.

Dit overkwam Maria bijvoorbeeld. Toen de Heiland zich aan haar openbaarde en zij dit beantwoordde met "Rabouni", toen greep ze Hem vast. Gelukkig, Hij was er weer. Hij was terug. Alles kon bij het oude blijven. Het feit, hoe Hij terug was, gleed over haar heen. Dat achtte zij niet zo belangrijk. Zoals zij Hem vóór die tijd gekend had, zo zag ze Hem weer en dat wilde ze niet meer missen.

Maar Maria beroofde zichzelf van een onzegbare rijkdom.

Zij zag Hem als de onbegrepen rabbi, de veelal niet geaccepteerde leraar, de verguisde wonderdoener. Maria zag Hem precies zoals vele mensen Hem nu nog zien. Een sociale idealist.

Maar als ze Hem zo ziet, ziet ze Hem verkeerd.

"Raak Mij niet aan," of houd Mij niet vast. Want Ik vaar op tot Mijn Vader en uw Vader, tot Mijn God en uw God.

Jezus was op een ander plan gekomen, en daar wil Hij de Zijnen, daar wil Hij ons ook hebben. Zijn Vader is onze Vader, en die Vader is Zijn God en onze God.

Ik doe het alleen, ja, maar Maria ga nu en vertel het Mijn broeders. Dat was nieuw. Zo had Hij nimmer tevoren gesproken. Zijn broeders. Vóór Zijn dood had Jezus hen Zijn discipelen, of zelfs Zijn vrienden genoemd. Maar nu zegt Hij: Mijn broeders.

Broeder (of zuster) zijn van Jezus, dat zegt iets! Dat is meer dan discipel, meer dan vriend. Dat betekent dat je dan tot God's gezin behoort! Discipelschap kun je beëeindigen als de cursus afgelopen is. En vrienden kun je altijd kwijtraken. Maar ben je eenmaal lid van een gezin, dan blijf je dat. Dat kun je nooit meer van je afzetten.

Dat is het evangelie van Pasen.

D.F.

Indien Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof. Dan blijken wij ook valse getuigen van God te zijn, want dan hebben wij tegen God in getuigd, dat Hij de Christus opgewekt heeft.

(1 Cor. 15:14, 15)

Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn. Want dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens. Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.

(1 Cor. 15:20-22)

CHURCH ANNOUMCEMENTS

CHR. REF. CHURCH

Accepted

to Kitchener, Ont., Rev. P. L. Van Katwyk of Stratford, Ont.

to Essex, Ont., Rev. J. DeJong of New Holland, South Dakota.

Declined

for Clinton, Ont., Rev. A. Beukema of St. Thomas, Ont.

for Hamilton, Immanuel, Rev. A. Kuyvenhoven of Hamilton I, Ont.

WELLANDPORT C.R.C.

Good Friday two services in the evening at 8 o'clock. Church: Rev. L. T. Schalkwyk; Christian School: Rev. A. Kuyvenhoven.

APPOINTMENTS

Re-appointed for another year as Director of Development and Student Affairs in Eastern Canada and U.S.A., Rev. J. C. VanderStelt.

Appointed at Dordt College, Sioux Center, Iowa, to teach Bible and Philosophy, Rev. J. VanderStelt.

CANADA'S NIEUWE MINISTER-PRESIDENT

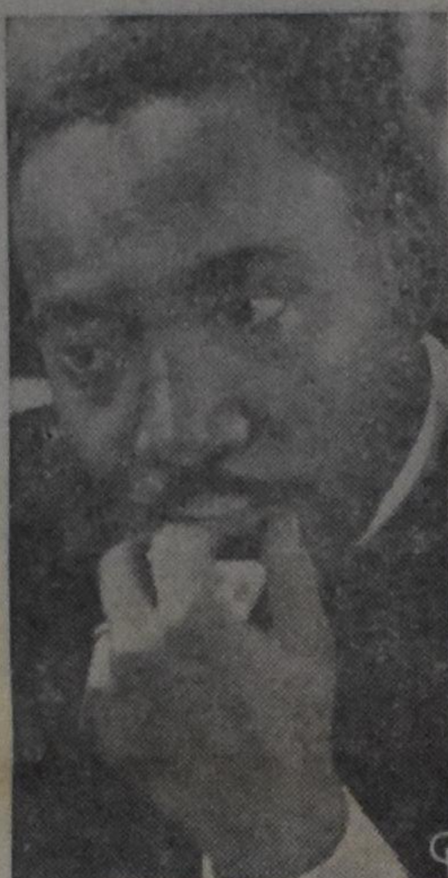
Na maanden van voorbereiding heeft de regeringspartij, de Liberal Party, zaterdag 6 april als haar nieuwe leider en dus als nieuwe minister-president van Canada, Pierre Elliot Trudeau gekozen.

Daarmee is een eind gekomen aan een felle campagne, die aan deze verkiezing vooraf ging. Maar het betekent tevens dat ons land een nieuw hoofdstuk in zijn politieke geschiedenis begint. Niet alleen zijn verschillende ministers van plan het Kabinet te verlaten, maar tevens zullen de socialistische ideeën van Mr. Trudeau de gehele Liberal Party en daarom de regering van Canada in een meer linkse richting drijven.

Wij hebben al eerder onze bedenkingen uitgesproken ingeval Mr. Trudeau winnaar in deze verkiezingen zou worden. Dit laatste is nu gebeurd. De eerstkomende tijd zal ons doen zien, welke veranderingen ons te wachten staan. Hiermede is niet gezegd, dat wij de bekwaamheden van de nieuwe minister-president onderschatten, maar wel dat wij niet gerust zijn over diens intenties.

Het Canadese volk heeft tijd om zich te beraden. Waarschijnlijk zullen volgend jaar algemene verkiezingen worden gehouden. Dan zal blijken of het gehele volk en niet alleen de Liberal Party Mr. Trudeau als zijn leider wenst.

REV. DR. MARTIN LUTHER KING

Rev. Dr. Martin Luther King, father of non-violence in the United States civil rights movement and Nobel Prize winner for peace, is no longer with us.

While standing on the second floor balcony of his Memphis motel, he was shot in the neck and died less than an hour later in hospital.

President Johnson immediately postponed a trip to Hawai for Vietnam strategy talks, and called upon the nation, asking "every citizen to reject the blind violence that has struck Dr. King who lived in non-violence."

Dr. King was the leader and spokesman for the black people who sought the full emancipation pledged to them a century before by the late president Abraham Lincoln.

Martin Luther King was born on January 15, 1929, in Atlanta, Georgia. He was the pastor of the Ebenezer Baptist Church of Atlanta.

In his struggle for racial equality he was supported mainly by two organizations, the Southern Christian Leadership Conference (SLICK) and the Student Non-Violent Co-ordinating Committee (SNICK).

Although by far not everyone agreed with his tactics, there was no dispute about his integrity and his well-meant ideals. Some fifteen years ago already he expressed it in these words, "America, you've strayed away. You've trampled over 19 million of your brethren. All men are created equal. Not some men. All men. America, rise up and come home."

The Free University of Amsterdam granted Rev. King the doctor's degree honoris causa.

HOW TO RUN A CHRISTIAN COLLEGE AND SEMINARY

Nothing to it! At least not from a distance. Not when you don't need to be involved very deeply, nor know what is going on. The farther removed you are from the actual scene, the easier it is to say what is wrong.

But how to run a christian college and a seminary is your business when you become a member of the Board of Trustees, on appointment by classis. Such a duty is rather frustrating. For you cannot help but feel that there are many matters which you are not really competent to judge. But on the other hand it is also an exciting opportunity to learn first hand what the challenges and problems are for such schools on the modern scene of education. The experience is sobering and enlightening. May I share a few of the things I have learned with you?

THE PRESIDENTS:

I cannot but greatly admire them for the way they fulfil their duties. What impresses you very much when you hear about what they must do from day to day, is the many frustrations they have to cope with.

There is the need to keep up with the tremendously expanding field of education. They must keep up with the pace set by public universities, which have many times the funds our schools have available. It is not an easy thing.

They have the continual frustration of finding competent teachers who are at the same time loyal to the reformed faith, also in teaching their particular subject matter. They have to do that, while there is a shortage of teachers, and in competition with public universities which offer much larger salaries and, what is even more important, much better opportunities for research and development.

They have to cope with a student body that is, in these times, more restless than ever. They must weigh and decide which demands are fair and which cannot be granted. And on the other hand there is the constituency that supports these schools, and which is **often ready to criticize,** to complain and in some cases to withdraw support, as soon as something seems to go on that is not to their liking.

You cannot but admire the sincerity and patience with which these men deal with all these problems.

THE PROFESSORS:

Our college employs at the moment about 150 teaching personel. Three intend to leave us. One because of reasons of health, two because their specialties were more in demand at the university of their choice.

Thirty-two were reappointed, and five new professors were appointed after an interview. Two were appointed as visiting professors for one year. Dr. Jan VanderHoeve of the Free University will lecture during the academic year of '70-71, while at present Calvin enjoys the teaching of Dr. Wyngaarden, psychologist and successor of Prof. Waterink. He too is from the Free University.

One thing a Board is first of all interested in, is to find just what the convictions are of the men who will teach at Calvin, concerning christianity, or Calvinism and education. It would be claiming too much to say that they all hold equally strong and impressive convictions. But it is heartening to notice that all are struggling sincerely to present a distinctively christian approach to their particular subject matter.

What impresses you too is that so many of these men are making tremendous sacrifices. We interviewed a nuclear scientist who had been, and occasionally still is involved in important research at Berkeley, California. He gave that up, plus an larger salary to teach at the college of his church. How big a sacrifice this is, we often fail to appreciate.

CRITICISM:

You always have to deal with a fair amount of criticism at Board meetings. Often repetitious and conflicting. Frustrating. But it receives careful attention. Often charges, vague and general are made against the teaching at Calvin. Unfortunately, you can't do much with that. This time however we had specific charges against the teaching of Prof. Donald Wilson concerning his explanation of portions of Genesis.

He was subjected to an intensive, two hour interview. We discovered that indeed this professor had an original and nontraditional exegesis of certain texts in Genesis. But we were at a total loss to discover where than man taught contrary to Scripture of our confessions.

The board was unanimous in its rejection of the charges, and in its accusation of unethical conduct on the part of the man who made the charges.

It is good to know though how serious all these, many, accusations are taken, and how patiently the board examines each point of criticism.

BUILDING:

At present Calvin College and Seminary are in the midst of a centennial crusade. The aim is to bring $8,500,000 together to meet the need for our student body at the Knollcrest Campus. We need more classrocms, residences, an expanded library and Seminary.

We hope to have not just the many, but also most of the buildings complete by the time Calvin will be 100 years old, 1976.

In Canada we have difficulty understanding at times why such, in our eyes luxurious, buildings must be erected, while we have such difficulty paying for our own simple churches and grade schools.

There is a very good reason for it though. Our college and seminary must meet at least the standards of present day higher learning. They must provide an atmosphere in which great scholars can feel at least somewhat at home. If we are to give our students the best, we must have the environment in which we can receive the best teachers, an environment in which they can give of the best they have too.

We had the privilege to have lunch with the staff of the music department. And after lunch they showed us, gratefully and proud their Fine Arts Center. Dr. Hamersma played the organ donated by the Zondervan family. It is an expensive and a beautiful building, but one that is used to the full, and to present graduates, able to serve their Lord well, in many areas of life.

STUDENTS:

Our seminary has admitted Mr. James White, a coloured student and graduate from Westminster Seminary. He hopes to be a candidate for the ministry in our church. It also admitted Mr. Joshua Yakoba, student from the Tiv tribe in Nigeria.

In the college there has been some friction about a Mr. Dick Gregory, a coloured speaker who was invited by the student council, to address the students on the campus. This engagement had to be cancelled on order of the Executive of the Board, because of the reputation of Mr. Gregory. This was interpreted as a racial decision by some people.

This matter has since been solved by the invitation of another, prominent, but well recommended Negro speaker.

Our college and seminary are expanding rapidly. They occupy a respected place in the educational community. They enjoy sincere and capable leadership. But they also need the enthusiastic backing op the people whose these schools are. Remember them in your prayers. Remember them when you will be approached during the campaign.

Jack Quartel.

De Zending in Vietnam werkt door

Het Nieuw-Zeelandse Christelijke weekblad "Challenge" geeft een boeiend verhaal over de moeilijkheden en gevaren, waarmee de zending in Vietnam kampt, en over de zegeningen, die ondanks alles worden ervaren.

Dr. en mevr. Thomas van de Wycliffe bijbel-vertalers hebben tien jaar in Vietnam gewerkt en verblijven thans in Nieuw-Zeeland. In 1957 gingen ze naar Vietnam. Ze hebben zowel in de kleinste dorpjes als in de hoofdstad Saigon gewerkt.

Terwijl zij in de stad Xuan Loc werkzaam waren, werd de stad op een nacht door de Viet Cong met mortieren beschoten. Zij sliepen door de aanval heen en hoorden er de volgende morgen pas van. Ze maakten daar nog een tweede aanval mee zonder gewond te raken.

Toen ze gedurende drie maanden bij het Wycliffe taalkundig centrum in de stad Kontum werkten voor vertaalwerk kwamen zij nauwer met de oorlog in aanraking. Daar ontvingen ze bericht van de militaire autoriteiten, dat de stad waarschijnlijk door de Viet Cong onder de voet zou worden gelopen. 's Nachts kwam het geluid van kanonvuur dichter bij en helle vlammen en vliegtuigen gaven een duidelijke waarschuwing. Er waren inderdaad plannen om de hele stad te evacueren. Het vliegtuig, waarmee dr. en mevr. Thomas wilden vertrekken was vol en de Amerikaanse luchtmacht kon ook niet voor ze zorgen. En terwijl de stad in paniek was, geloofden zij dat God hen duidelijk had gemaakt dat ze maar moesten afwachten en op Hem vertrouwen. Dat bleek ook de beste oplossing te zijn, want de verwachte aanval had nimmer plaats.

Dr. Thomas zei dat er in Vietnam ondanks de oorlog opmerkelijke dingen gebeuren op Christelijk terrein.

"De kerkleden hebben een loutering ondergaan en vanuit het gehele land rapporteren zendelingen en predikanten voortdurend bekeringen. Er werken daar minstens 250 zendelingen, meer dan er voorheen geweest zijn.

Dat groeiende aantal bekeringen is iets, dat we voorheen nooit hebben gezien, maar dat is toegenomen gedurende de vijf of zes jaar, dat de oorlog is geïntensiveerd.

Het zijn niet alleen mensen in de grotere bevolkings-centra, die aan de oproep gehoor geven," zei dr. Thomas, "maar ook in de kleinere stammen en dorpen vindt het Evangelie weerklank."

Een andere belangrijke bemoediging is de wijze waarop, ondanks allerlei moeilijkheden, het werk van de Bijbel-vertaling voortgang heeft.

Menselijkerwijs gesproken zouden de omstandigheden dit werk een halt toeroepen, maar God heeft een even snelle vooruitgang als in andere landen mogelijk gemaakt. Vertaalwerk wordt verricht in ongeveer 20 verschillende nationale talen.

Een ander evangelisatie-terrein is gevonden in de hospitalen, legerkampen, vluchtelingen-centra. Overal vindt de boodschap een ruim gehoor.

Er zijn 30 à 40 talen in Vietnam. Alleen al de vluchtelingen, die uit het Noorden naar het Zuiden zijn gevlucht, hebben al 6 à 8 verschillende talen. Over de oorlog zei dr. Thomas, dat hij de aanwezigheid van geallieerde strijdkrachten noodzakelijk achtte voor het redden van de vrede in Vietnam en in geheel Zuid-Oost Azië.

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Council: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Mrs. I. Parlevliet, Dr. L. Praamsma.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Friday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

★

Bijgelovigheid als strijdmiddel

Hoe gemakkelijk de onontwikkelde volken het slachtoffer kunnen worden van het communisme laat kolonel Mike Hoare zien in zijn boek *Congo Mercenary*. Hij vertelt hierin hoe Pierre Mulele, de pro-Peking ex-minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen van de Kongo gebruik maakte van de bijgelovigheid van de inwoners van de Kongo. Toen in 1964 de communistische rebellen (meestal jongeren van 12-20 jaar), voorzien van Chinese en Russische wapenen, de Kongo onder de voet trachtten te lopen, vertelde de uitgeslapen Mulele dat zijn volgelingen slechts Mai (water) Mulele behoefden te roepen en vóór de strijd *dawa*, een verdovend middel, moesten innemen om hun vijand te verslaan. Want nadat zij het verdovende middel hadden ingenomen zouden de kogels veranderen in water, terwijl het middel hun bovenmenselijke kracht zou geven, zodat ze de vijand slechts behoefden aan te zien om hem vrees in te boezemen, zodat de vijand de benen zou nemen.

Aangezien het overgrote deel van de bevolking zeer bijgelovig is, had deze leer eveneens grote invloed op de anti-communistische strijdkrachten van het Nationale leger. Zodra zij de rebellen, aldoor Mai Mulele roepend, op hen af zagen stormen, namen zij de vlucht. Vandaar dat Tsombe, de toenmalige president, blanke huursoldaten in dienst nam om het zwakke nationale leger wat ruggegraat te geven.

Toen de blanke miltairen niet op de vlucht gingen en hun kogels niet in water veranderden, vertelden de communistische leugenaars dat de jonge rebellen waren gedood omdat zij zich niet strikt aan alle regels hadden gehouden.

★

Minder boeren in U.S.

Volgens een artikel in **Don's Review** is het aantal boeren in Amerika de laatste twintig jaar aanmerkelijk teruggelopen. Waren er toen nog zo'n 6 miljoen boeren, vandaag zijn er even meer dan 3 miljoen. Omstreeks 1950 waren er 10 miljoen Amerikanen op het land werkzaam, maar vandaag is dit aantal geslonken tot de helft ervan. Een van de tien jongens die op het platteland worden geboren heeft een kans om met het boeren een behoorlijke boterham te verdienen. De meesten verhuizen naar de stad. Zij behoren tot de 70% van de Amerikaanse bevolking die zich vestigt op het stukje grond dat nog minder dan 1% uitmaakt van de totale ruimte die Amerika haar inwoners biedt. Vooral in de 1950's nam de trek naar de steden enorm toe. Toen vestigden zich wel zo'n 800.000 Amerikanen per jaar in de steden. Nu migreren er zo'n 100.000 Amerikanen per jaar. De kleine winkels in de kleine plattelandsdorpen hebben het niet gemakkelijk om hun hoofd boven water te houden. De bekende Woolworth winkels worden nu nog alleen gebouwd in plaatsen met meer da 20.000 inwoners. De grootte van deze zaken is niet minder dan 20.000 square feet. De bekende 'dime-stores' met een oppervlakte van 5000 ft. worden niet meer gebouwd.

Sears, dat eens door de bekende Sears catalogus bij de plattelanders in trek was, omdat men de nodige artikelen en kleren van de catalogus kon bestellen, kan eveneens merken dat er minder plattelanders in Amerika zijn. De verkoop per catalogus is met 4% gedaald. Levi Strauss, die de boerenbevolking van gedegen werkkleren voorzag, is overgegaan op het fabriceren van Levi hemden en de bekende Levi permanent press broeken.

★

Moskou geeft de koers aan

Al eerder hebben wij in een Varia vermeld over de onlusten in West Bengalen, India. Vanwege de economische situatie in India, met name in Calcutta, de hoofdplaats van de op één na grootste industriële provincie van India, stoken de communisten de werkloze arbeiders op om onrust te verwekken. Hiermee is India economisch echter in het geheel niet gebaat. Rusland weet dit ook. Daarom heeft de Russische premier, Kosygin, onlangs bij zijn bezoek aan New Delhi, de pro-Moskou communistische partij geboden haar arbeiders aan te sporen weer aan het werk te gaan. Want Rusland heeft gezorgd dat er weer werk te doen is, aangezien het ijzer en treinwagons in India heeft besteld. Bovendien heeft de Russische premier Mrs. Gandhi straalvliegtuigen en onderzeeboten beloofd. Dit is natuurlijk meer dan een royale bui. Sinds de schermutselingen tussen Pakistan en India in 1965 heeft Pakistan voornamelijk met China handel gevoerd. Rusland kiest nu openlijk de zijde van India. Als bemiddelaar tussen beide landen, waarop het eerst zo prat ging, heeft Rusland gefaald.

★

Geen vrijheid voor Guadeloupe

De Gaulle, die met veel vertoon verleden jaar in Canada opkwam voor de vrijheid van de Franse Canadezen, vindt het blijkbaar onnodig om naar de vrijheidsroep van de inwoners van Guadeloupe en Martinique te luisteren. Deze Caraïbische eilanden, die reeds sinds 1635 in Frans bezit zijn, zijn in 1946 bij Frankrijk ingelijfd. Zij hebben dezelfde rechten als elke Fransman. Zij ontvangen b.v. de minimum lonen en de kinderbijslag. In 1966 ontvingen ze voor $106 miljoen Franse franken. Ondanks deze voorrechten en giften zijn de inwoners allesbehalve tevreden. Want er heerst grote armoede onder de 625.000 'Fransen' die deze eilanden bewonen. Werkloosheid is een voortdurende plaag. Nu heeft Frankrijk wel 5000 eilandbewoners toegelaten om in Frankrijk een levensbestaan op te bouwen, maar dit aantal is toch te gering om de 75% van de werkkrachten die geen vaste baan hebben een kans op werkgelegenheid te geven. Bovendien neemt de bevolking elk jaar met 3% toe (18.000). De vooruitzichten zijn dan ook allesbehalve rooskleurig. De 18 rebellen, die zelfstandigheid propageren, en onlangs voor het gerecht in Parijs zijn gedaagd, hopen dat de ellende van hun landgenoten door de rechtszaak aan het licht zal komen, want de overgrote meerderheid van de Franse bevolking weet van het bestaan van hun 'medeburgers' nauwelijks af.

Hoewel de eilandbewoners Fransen zijn, hebben ze zelf weinig te zeggen. De eilanden staan onder toezicht van een 'perfect', die door de regering van Parijs is benoemd. De plaatselijke belangen worden door de burgemeesters behartigd.

De Gaulle is echter niet van plan om deze eilanden hun onafhankelijkheid te geven op een zodanige wijze dat ze toch nog in een federaal verband met Frankrijk blijven verbonden. De Gaulle plaatst hen echter voor de keuze: een deel van Frankrijk blijven of totale onafhankelijkheid. Onafhankelijkheid levert echter vele moeilijkheden op, want economisch kunnen deze eilanden zonder hulp niet op de been blijven. Het hangt voornamelijk af van de suikerteelt en de bananenoogst. Deze zijn voor een groot deel in handen van de blanke bevolking, afstammelingen van vroegere Franse immigranten. Verder wonen er de kleurlingen en negers, maar hiermee heeft de blanke bevolking nagenoeg geen kontakt. Toerisme is er weinig. Veel levensvatbaarheid is er voor deze eilanden dus niet. De enige oplossing zou zijn dat de eilanden met andere Caraibische eilanden een federatie zouden vormen.

Inmiddels hebben de communisten voet aan de grond gekregen. De leider van de communistische partij, de zwarte dokter Henri Bangou, gaat echter voorzichtig te werk. Hij wenst autonomie binnen een vereniging met Frankrijk. De witte bevolking — de Bekés — willen hiervan niet weten, uit vrees dat de kleurlingen en de negers hun met gelijke munt zullen terugbetalen. De Gaulle wil er niets van weten, omdat hij voor het oog van de wereld wil laten zien hoe 'goed' hij voor zijn onderdanen zorgt. Hij vergeet echter dat mooie wegen, electriciteit, enz. niet voldoende zijn om zijn onderdanen tevreden te stellen.

INGEZONDEN

Kerk en Wetenschap

Geachte Redacteur,

Het artikel "Realm and Limitations of the scientific method", C.C. March 8, geeft een onjuiste voorstelling van de stand van zaken.

De algemene tendens schijnt, dat de Kerk in het verleden in gebreke is gebleven ten opzichte van science door negeren en tegenwerking.

Ook de vooruitzichten zijn niet bemoedigend, volgens het slot van het artikel, omdat de Kerk niet vooruit durft te gaan, en daardoor dreigt catastrofe.

Zelfs aan de V.U. blijkt het onmogelijk dat theologie en science kunnen samenwerken.

En waarop grondt de schrijver dit alles? Na een min of meer filosofische inleiding komt de schrijver tot een voorlopige conclusie, dat de moeilijkheid van de Kerk is, hoe ze de "findings" van science kan aannemen, zonder haar religieuze principes te verwoesten.

Wel, daarbij alvast deze opmerking: welke "findings" van science zijn dat, die zo verwoestend zijn voor de theologie? Er zijn honderden Christelijke scientists, die daar anders over denken. Denk aan de Creation Research Soc., Evolution protest movement, Stichting Geref. Wetenschappelijke Arbeid in Nederland, e.a.

Het zijn niet de "findings" van science, maar de modernistische uitleg van die zgn. facts, die het gevaar opleveren.

"Niet de facts, maar de uitleg."

De schrijver geeft daarna een lijst van zonderlinge beweringen, die vroeger wel eens zijn gedaan, genummerd 1 tot 5.

De schrijver noemt dat voorbeelden van machtsovertreding van de Kerk. Maar het zijn niet meer dan anecdotes van wat vroeger wel eens hier en daar beweerd is. Fundamentalisme en Klaas Dijkstra inbegrepen.

En wat dwaasheden verkondigde in diezelfde tijd science niet. Muizen ontstonden door spontane generatie uit oude vodden. Dat waren ook "findings" van science. En zo vele meer. Nog in de vorige eeuw verzette science zich tegen de bevindingen van Pasteur e.a. betreffende hygiëne voor heren doktoren. Duizenden werden daarvan toen nog de slachtoffers.

Het enige voorbeeld dat schijnbaar wat zin maakt is Gallileo. Dat is tegenwoordig de gewoonte. Als de Kerk het niet eens is met science, roept men de geest van Gallileo op. Maar hier heerst een reusachtig misverstand. Die pauselijke kerk met haar inquisitie was juist niet de ware kerk. Door haar protestantse tijdgenoten, de "ware" kerk, werd ze genoemd "de anti-Christ". En zo gedroeg ze zich toen ook. Het was de inquisitie niet te doen om de Bijbel. Het ging om de macht van die valse kerk. Gallileo moest gehoorzamen.

—

De grootste fout van de Kerk schijnt volgens schrijver te zijn, dat de Kerk zich verzet tegen de evolutie theorie. De schrijver beweert tenminste, dat de Protestantse kerken een verpletterende nederlaag leden, door het verschijnen van Darwin's boek in 1859, gevolgd door het scope's trial.

Maar de Kerk wist dat volgens schrijver te verbergen, door deze ontdekking en overwinning van science stelselmatig te verzwijgen. Pas nu wordt aan de V.U. een poging gedaan, deze achterstand in te halen, blijkbaar door Dr. Lever en Dr. Kuitert.

De feiten zijn echter totaal anders dan schrijver het hier voorstelt. Van stonde aan hebben Chr. scientists dit Darwinisme bestreden, vanzelf met de wapens van die tijd. Creat. Res. Soc., Annual I, etc. noemt vele schrijvers op dat gebied. Eén ons zeer bekende naam is Dr. A. Kuyper, die vanaf 1870 tot zijn dood toe het debat met Darwin nimmer heeft gevreesd.

En volgens Dr. Lever had Kuyper zich "grondig met deze vraagstukken" bezig gehouden, Cr. Ev., pag. 188.

Om nog één zeer bekende naam te noemen, de boeken van Bettex waren ± 1900 in zeer veel Chr. gezinnen aanwezig.

En nadien tot nu toe, Chr. scientists als Price, Nelson, Riemer, Marsh, Moris, Whitcomb, Huyges, Duyv. de Witt, Donald Patton en vele anderen. Creat. Res. Soc., ± 300 leden, allen scientists, Bible Science Newsletter met haar uitgaven, Chr. Ev. League, enz.

Het is onwaar, dat de Kerk science negeerde. En van het scope trial gesproken, Evolution Protest Movement nodigt nog heden evolutionisten uit tot openbaar debat, 14 Park R., Toronto.

Over afval van eens Christelijke universiteiten, Leiden en Groningen inbegrepen, hore men Dr. Kuyper zelf spreken in art. Rev. Schalkwijk, Calv.-C. Mar. 15 Daar is "niets nieuws" aan toe te voegen. De ware oorzaak is altijd het loslaten van inspiratie en onfeilbaarheid. H.S.

—

Het Post Scriptum van het artikel is verreweg het belangrijkst.

Daar merkt de schrijver op, dat ook aan de V.U. blijkt de onmogelijkheid van samenwerking tussen theologie en science. Maar dat wordt immers door de feiten weerspoken. De theoloog Kuitert en de scientist Lever werken immers samen in volkomen harmonie. Beide stellen zich op evolutie standpunt. En die samenwerking, en de benoeming van Dr. Kuitert als "heir" van Berkouwer, schijnen de toekomst van de V.U. te bepalen en misschien van de Geref. Kerken in Nederland. Wat dat inhoudt blijkt duidelijk uit het Verslag van de Conferentie Evolutie, 5 oktober 1966. Daar blijkt o.a.

> dat het niet meer gaat om wat meer of minder evolutie;
> dat het niet meer gaat om wat meer of minder vrijheid om een gedeelte van Genesis symbolisch op te vatten, zoals sommigen onder ons nog denken.

De theoloog Kuitert wijst een veel verder doel. Niet "highhanded" maar eerlijk en moedig trekt hij de consequenties van de Evolutie theorie. Zijn fundament is Berkouwer, Versl. Conc., pag. 33. Dr. Kuitert's beschouwing komt zeer in 't kort hier op neer:

Adam, val, verlossing, zijn geen werkelijkheden. Scheppingsverhaal is ontwikkelingsgeschiedenis, pag. 34. Totaal anders dan Gen. 1 of ergens anders in de Bijbel ons wordt beschreven, zegt Kuitert.

Dit: Adam, val, verlossing is een model, een schema, door Israël gebruikt.

De veranderingen door deze nieuwe opvatting voor onze theologie en belijdenisgeschriften zijn niet te overzien, zegt Kuitert zelf, pag. 34. Het is als een aardverschuiving. Schepping is ontwikkelingsgeschiedenis, het is niet af. God werkt, schept ook in het heden en de toekomst. Deze ontwikkelingsgeschiedenis van de wereld loop uit op het Rijk van Christus, pag. 38. Dat geeft aan deze evolutiegeschiedenis een optimistisch uitzicht. Wij kunnen hoopvol meedoen, pag. 38. Zodoende kunnen wij ook andere mensen oproepen mee te doen en ook Christen te worden, pag. 38.

Zo trekt Kuitert eerlijk en moedig de consequentie van de Evolutie theorie en de daaruit voortvloeiende nieuwe Bijbelbeschouwing.

—

Maar dan vragen wij ons af: wat bedoelen Kuitert en zijn geestverwanten, Bruins Slot e.a., met dat Rijk van Christus? Het rijk waarin gerechtigheid woont, zoals Bruins Slot zegt. Is dat een hiernamaals of een hiernumaals. Andere uitingen werpen meer licht daarop. Hier nog één voorbeeld: Kuitert Pasen '66 Trouw:

> "Geloven in de opstanding, is geloven dat deze oude wereld in zijn voegen is begonnen te kraken. En er bij te willen zijn om hen te zien ineen storten, als het moet daarbij te helpen, om een nieuwe dag te zien aanbreken, daarvoor één of twee handen in het vuur te willen steken."

De zeer nauwe geestverwant van Kuitert, Dr. Bruins Slot, voorzitter der deputaten V.U., Febr. 1968 in Trouw aan Ridderbos zegt: de hoofdrichting van Trouw wil zijn, jagen naar het Rijk en zijn gerechtigheid, waarover wij met anderen beraadslagen, wat we behoren te doen.

Zelfs Prof. Niftrik, Herv., Barthiaan, krijgt het gevoel dat Kuitert en Bruins Slot de persoonlijke zaligheid en de hemel van de hand wijzen. Hij waarschuwt: het Bijbels blijvende niet te vergeten (Calv.-C. 23-8-'66, Cnossen).

Van een Rijk dat komt, daarvan spreekt ook Openbaringen 13. Maar niet zo optimistisch. Maar dat past in het geheel niet in dit schema van Kuitert, Lever, enz. Kuitert verklaart dan ook, als hij Genesis alle historische betekenis ontzegt, meteen, dat in Openbaringen geen woord werkelijke profetie voor de toekomst voorkomt, pag. 31.

Nog eens, Kuitert spreekt eerlijk uit wat hij denkt. En hij durft door te denken ook. Menigeen die wat meende te voelen voor Evolutie, schrikt er van.

Men ziet tevens wat een ontzettende verantwoordelijkheid dit met zich brengt.

Dr. Kuyper, de stichter van de V.U., heeft veel eerder al deze dingen ook reeds doorgedacht. Zijn conclusie was: "Wie de eerste hoofdstukken van Genesis neemt als niet authentiek, doet aan de Kerk onberekenbare schade."

Thamesford, Ont. v. d. Werff.

●

ANTWOORD AAN Mr. v. d. WERFF:

Wij danken Mr. v. d. Werff voor zijn gedetailleerd betoog. Hierbij ons wederwoord:

— Het is helaas een overbekend feit dat de Kerk, die uit hoofde van haar goddelijke roeping en opdracht LEIDING zou moeten geven, bijna altijd, "gelijk een muil door domheid voortgedreven", achter de feiten heeft aangelopen. Wij geven hierbij slechts een summiere opsomming:

1) Op ASTRONOMISCH gebied. De kwestie Galileo Galilei kan zeker niet met de term "anecdote" afgehandeld worden. Daarvoor heeft de strijd té lang geduurd en waren de gevolgen té ingrijpend: het bijkans 2 eeuwen tot stilstand komen van georganiseerd wetenschappelijk onderzoek in Italië, het overgaan van de serieuze beoefening van de philosophie vanuit Rooms-Katholieke in Protestantse handen. Wat echter van veel méér belang is, is dat precies dezelfde argumenten die indertijd door de Inquisitie gebruikt werden tegen Galilei, thans door de tegenstanders van de evolutietheorie gebruikt worden! Er is een zeer opvallende overeenkomst in argumentatie en de Galilei-kwestie is thans méér actueel geworden dan ooit tevoren. Pas in 1943 (dat is driehonderd jaar daarna), heeft de R.K. Kerk officieel antwoord op deze kwestie kunnen(?)/willen(?) geven in de in Protestantse kringen helaas veel te weinig bekende encycliek "Divino Afflante Spiritu". Dit stuk is een critische bespreking op Mannenverenigingen en Ministers' Conferences méér dan waard. Als er belangstelling voor bestaat ben ik gaarne bereid Mr. Farenhorst de Engelse tekst van deze encycliek ter hand te stellen voor publicatie in "Calvinist-Contact".

2) Op MEDISCH gebied. De Kerk was tegen sectie op lijken, waardoor de medische wetenschap eeuwenlang een nodeloze achterstand opgelopen heeft. Ook het idee van mannelijke vrouwenartsen in plaats van de dikwijls ten hemel schreiende incompetente "bakers" stuitte af op ethische bezwaren. Wat betreft INENTEN: ongeveer een jaar geleden was er nog al wat consternatie in Nederland (Elspeet), omdat een zekere categorie dominees aldaar het preventief inenten van kinderen tijdens een kinderverlammings-epidemie aan hun gemeenteleden afraadde. Ook lezen we hier in Canada nog regelmatig van Jehovah's Getuigen, die weigeren hun toestemming te geven voor bloedtransfusie. Mr. v. d. Werff mag dan wellicht tegenwerpen dat een en ander niét geldt voor zijn kérkverband, maar in de

(Vervolg op pag. 4)

IF YOUR HOUSE NEEDS PAINTING, you might get an idea from this job in London. It's the work of art students.

Kerk en Wetenschap

(Vervolg van pag. 3)

ogen van de "wereld" wordt hierdoor het begrip "Kerk" weer eens geassocieerd met domheid en achterlijkheid. Geboorteregeling en -beperking is in onze kringen stilzwijgend ingeslopen, met de opkomst van de uiterst gemakkelijke "pil" blijft de nadruk op de daarbij gaande ethiek achterwege. Sexuele voorlichting (en ik bedoel hierbij een voorlichting die niet alleen een mannelijk en vrouwelijk lichaam op doorsnede vertoont!) is nog steeds sporadisch: we wachten liever tot de zaak misgaat, hoewel we allemaal weten dat voorkomen beter is dan genezen. Tussen haakjes: Voetius was anti-galileo, anti-orgel en anti-bloedsomloop!

3) Op het gebied der MENSELIJKHEID. We noemen hier de eenvoudigweg onmenselijke straffen van vroeger, met open sanctie van de kerkelijke autoriteiten opgelegd!, met als direct resultaat blijvende lichamelijke verminking (invaliditeit). Galeislaven, het ophokken van de Joden in ghetto's met minimum huwbare leeftijden van 35 jaar en ouder om de geboortes in het barstens volle ghetto drastisch te beperken. Het toestaan van kinderhuwelijken, het oogluikend toelaten van castratie om aan blijvende jongensstemmen te komen voor het kerkkoor, het als maar voortzeulende negerprobleem in Protestantse landen als de Verenigde Staten en Zuid-Afrika. Het pijnlijke bij het negerprobleem is, dat de neger in de Verenigde Staten, onder invloed van de Protestantse interpretatie van de Schrift in combinatie met de Angelsaksische wetgeving, buiten de wet en slechts als voorwerp beschouwd werd. De huwelijksband werd zodoende niet erkend, "gezinnen" werden naar willekeur door slavenverkoop opgesplitst, vrouwen moesten telkens weer met een andere man naar bed door het al maar opsplitsen en re-combineren in de slavenhandel — en van enig familieleven kon zodoende geen sprake zijn. Men heeft het in de Verenigde Staten zelfs bestaan negerfokkerijen aan te leggen, waarbij de neger als stamboekvee behandeld werd. De Rooms-Katholieke Kerk in Zuid-Amerika heeft op dit gebied een veel zuiverder geluid laten horen. Voor degenen die mochten verwachten dat het Protestantisme uit deze dingen enige lering getrokken heeft zij medegedeeld dat naar schatting 1/3 van de protestantse dominees in de zuidelijke Verenigde Staten tot de Ku Klux Klan behoren!

4) Op het gebied der EVANGELISATIE. Vroeger vermoordde men andersdenkenden in de naam van de heilige Drieënheid, thans is men van gedachten veranderd en past men mildere methoden toe. Wat betreft de kwaliteit van Bijbelvertalingen doen nog steeds de oude opvattingen opgeld: hoe onbegrijpelijker en archaistischer de vertaling, hoe heiliger de Boodschap.

5) Op het gebied der GEESTESZIEKEN. Eeuwenlang heeft de Kerk oude, mismaakte en zwakzinnige vrouwen geplaagd met heksenvervolgingen. Een bittere noot in dit verband is dat Calvijn zèlf in heksen geloofde. Zij waren, volgens hem, verantwoordelijk voor de regelmatig terugkerende pest-epidemieën.

6) Ook in de verhouding KERK EN MAATSCHAPPIJ heeft de Kerk jammerlijk gefaald. De toestanden in de diverse landen onder de opkomende industrialisatie waren ten hemel schreiend. Kinder- en vrouwenarbeid (de hitte in de slecht geventileerde mijnen was dusdanig dat men praktisch naakt rondliep, met alle gevolgen van dien), een 7-daagse 18-urige werkweek met vakantie een onbekend begrip. Toegegeven, vele kerkmensen zagen de NOOD, maar de kerkelijke autoriteiten weigerden, en dat meestal om den brode, zich met de oorzaak bezig te houden. Ook in de ernstige woningnood in de jaren die volgden op de 2e Wereldoorlog heeft de Kerk in Nederland bitter weinig van zich doen horen. De verloofden moesten maar wachten, hóé, dat was hùn zaak!

7) Op het gebied der ZONDAGSHEILIGING. Op dit gebied heeft de Kerk van iets dat een blijde dag zou hebben moeten zijn, dikwijls een dag van uitgesproken verveling en niets-doen gemaakt. De Kerk weigerde hardnekkig in te zien dat iemand die 6 dagen in een bedompte, lawaaige en jachterige fabriek werkzaam is geweest een ànder idee van Zondagsviering heeft dan iemand die 6 dagen in weer en wind achter de ploeg gelopen heeft.

We zullen vanwege de plaatsruimte deze lijst van "anecdotes" waar de Kerk zich op dikwijls de meest ergerlijke en goddeloze wijze aan machtsovertreding heeft schuldig gemaakt, verder laten rusten. Er zijn nog legio voorbeelden aan te halen. Alleen op het **zendingsveld** is de Kerk in vele gevallen haar tijd **vooruit** geweest.

Inderdaad heeft de wetenschap tot op de dag van heden dikwijls baarlijke nonsens verkocht en is daardoor, naast een zegen, dikwijls een uitgesproken gevaar voor de mensheid geweest. Wij wijzen hierbij op het "restlos" vergassen van 6,000,000 Joden in Duitsland (en dat was de z.g. "Scientific Method" ten top gedreven!), de geboorte in de afgelopen jaren van 8,000 babies met vinnen (flippers) in plaats van gewone armen en benen, omdat de moeder, tijdens een bepaalde periode van de zwangerschap een kalmeringsmiddel genaam Thalidomide, gebruikt had. En dan niet te vergeten de reeks van monster-geboorten in Japan in de jaren ná de atoombomaanvallen op Hiroshima en Nagasaki. Dit alles mag de lezer er tegelijkertijd aan herinneren dat we het vóórkomen van het menselijke ras en van trouwens elk ander levend wezen met chemische en physische middelen in een handomdraai kunnen veranderen en dat de soorten helemaal niet zo constant zijn als men aanvankelijk wel gedacht heeft. Integendeel, de wereld is bezig, onder invloed van haar eigen wetenschap, zichzelf te degenereren. En dat is óók een soortement van evolutie, zij het dan niet dat type dat de evolutionisten doorgaans op het oog hebben!

De kwestie Geelkerken in het bijzonder is voor de buitenstaander één van de meest lachwekkende episodes in het bewogen leven van de Gereformeerde Kerken in Nederland. Al wat Dr. Geelkerken zei was (en we citeren hier letterlijk!): "Ook is het vaak moeilijk uit te maken, hoe allerlei bijzonderheden die Genesis 3 ons bericht, moeten worden uitgelegd en zijn er schier evenveel "verklaringen" als geleerde uitleggers. Denk maar aan de boom der kennis des goeds en des kwaads, de slang en haar spreken, de boom des levens, enz. Doch de gemeente late zich door dit alles niet van de wijs brengen. Vàst staat dat wij in Genesis 3 de goddelijke bekendmaking hebben van een historisch feit, het FEIT van de zondeval die heeft plaats gehad aan het begin der geschiedenis van ons menselijk geslacht".

Tot zover wijlen Dr. Geelkerken. Vandaag zou een dergelijke uitspraak als oer- en oerdegelijk gelden, in 1926 veroorzaakte dit echter een golf van kerkelijke hysterie. Het pijnlijke is dat het 40 jaar geduurd heeft voordat de Gereformeerde Kerk zover was dat men **officiëel** een zekere mate van berouw aan de dag mocht leggen. En prompt daarop gaan de Gereformeerde Kerken naar het andere uiterste overstag (Kuitert!). Het zou interessant zijn te weten of er een correlatie is tussen het feit dat in 1926 de V.U. gefinancierd werd door de gelden der "kleine luyden" en thans met 95% staatssubsidie opereert. Want één ding is zeker: omstreeks 1926 was de V.U. niet vrij te pleiten van een zekere mate van arrogantie en "holier than thou" attitude. Of de V.U. thans het juiste evenwicht heeft weten te bereiken zal de nabije toekomst ons vermoedelijk leren.

Mr. v. d. Werff zal zich met het idee vertrouwd dienen te maken dat er thans vele christelijke wetenschapsmensen zijn die de evolutietheorie in één of andere vorm niet zonder meer afwijzen. Want verwerping zou automatisch inhouden het stopzetten van verder wetenschappelijk onderzoek in deze uiterst belangrijke kwestie. Mr. v. d. Werff zou eens **"The Origin of Species"** moeten lezen. Het is helemaal zo verschrikkelijk niet en een groot gedeelte van Darwin's oorspronkelijke ideeën is inmiddels al weer door nieuwe feiten achterhaald. Maar dat neemt niet weg dat een man als Darwin vandaag de dag vermoedelijk de Nobel-prijs gewonnen zou hebben, omdat hij verbanden zag die men niet vermoed had. **"The Origin of Species"** is thans voor 95 cts. verkrijgbaar als een Mentor MQ503 pocketbook. Te oordelen naar de agitatie heb ik altijd het trieste vermoeden dat niet veel mensen in onze kringen het boek gelezen hebben, maar dat men de verschrikkingen van Darwin van horen zeggen heeft.

Heeft Mr. v. d. Werff wel eens het geraamte van de dinosaur in het Royal Ontario Museum te Toronto gezien? Dat beest is werkelijkheid geweest en te oordelen naar zijn gebit at het heus geen gras, al moet het vóór het Noachitische tijdperk geleefd hebben! En laten we toch vooral niet bij onze jeugd met het geleuter aankomen dat de fossielen van Satan afkomstig zijn, zoals diverse dominees hun catechisatieklassen trachten in te prenten.

Ik ben het volkomen met Mr. v. d. Werff eens als hij schrijft: "Het zijn niet de findings van science, maar de modernistische uitleg van die facts die het gevaar opleveren". In mijn artikel had ik hierop al gewezen: in een drang om alles in een zo nauw mogelijke samenhang te willen zien slaat men aan het fantaseren. Men legt dan dikwijls verbanden die er niet zijn en die men later onmogelijk rechtvaardigen kan.

Evenwel, ik voel de dingen toch anders aan dan Kuitert en dat heb ik geschreven ook. Maar tegelijkertijd geloof ik dat Kuitert baanbrekend werk verricht. Uiteindelijk zijn Kuitert's problemen óók de mijne en die van Mr. v. d. Werff. Ik moge er hier op wijzen dat Ds. Overduin in het "Centraal Weekblad" van 25 februari en 4 maart 1967 een waarderend artikel gewijd heeft aan Kuitert's **"De Realiteit van het Geloof"** onder de veelzeggende titel: **"Acuele Orthodoxie"**. In tegenstelling met Mr. v. d. Werff zie ik echter helemaal niet in dat Kuitert's opvattingen de uiteindelijke consequentie van het aanhangen van de evolutietheorie zouden moeten zijn. Er bestaat trouwens niet "een" evolutietheorie, er zijn vele theorieën in allerlei schakeringen op dit gebied in omloop.

Naar ik meen te weten schijnt Prof. Kuitert deze zomer zowel te Grand Rapids als te Toronto te spreken, zodat we op dit ogenblik de zaak met een verwijzing naar Johannes 9:21 kunnen afdoen.

Tot slot moge ik de strekking van mijn artikel in "Calvinist-Contact" van 8 maart j.l. als volgt recapituleren:

> Om wetenschap te bedrijven UIT de Bijbel is ABSURD.
>
> Om wetenschap te bedrijven ZONDER de Bijbel is DODELIJK.

Rest ons Mr. v. d. Werff hierbij voor zijn gewaardeerde critiek te bedanken.

Bruce Bokhout,
14 Tuna Court,
Don Mills - Ontario.
(416) 447-8067.

FEUILLETON

Late Lente

door Hugo Kingmans

(26)

Haar vermaning, om direct te gaan slapen, wordt in het schuilhol natuurlijk in de wind geslagen. Fred Hoeksema moet vertellen van Engeland. En hij wil wel het een en ander van Holland weten.

Hij komt te weten, dat het in de Achterhoek wemelt van onderduikers. Ze zitten op haast elke boerderij. Jongelui, die niet voor de Mof willen werken en zo. "En zo zitten we hier ook," zegt Gerrit.

"Maar jullie zijn geen gewone onderduikers," merkt de piloot op. "Dat maken jullie mij niet wijs. Ik heb al het een en ander begrepen. Een gewone onderduiker kan mij niet wegwerken."

Nu, dat is ook zo. Hij mag wel weten, dat zij een groep illegale werkers vormen, onderdeel van een veel grotere groep. Hier is hun schuilplaats. Soms zijn zij er in dagen niet. Allemaal tegelijk zijn ze er eigenlijk nooit. Gerrit is eigenlijk de aanvoerder niet. Dat is Frits, een dominee. Maar die is gepakt door de Moffen. Zit in de gevangenis in Arnhem.

"Kan die er niet uitgehaald worden? Ik heb wel eens vernomen, dat hier in Holland knappe staaltjes worden uitgehaald?"

Gerrit werpt op de beide anderen een straffe blik. Natuurlijk is er een plan gereed, om Frits, en enkele anderen, uit de gevangenis in Arnhem te halen. Over een paar dagen zal het zijn. Maar daar heeft ten slotte deze vent niks mee te maken, al is hij dan piloot van de RAF!

"Dat gaat niet zo eenvoudig, maat. Wie eenmaal in de klauwen van de Mof zit, komt er haast niet uit," antwoordt Gerrit.

"Maar wanneer is nu eindelijk de invasie? We snakken ernaar."

Fred Hoeksema haalt de schouders op.

"Daar weten we net zoveel van als jullie. Ik denk, dat ze nog niet klaar zijn. Maar komen doet-ie, dat staat vast. Ik ben brandend nieuwsgierig, wáár. En of ik eraan deelnemen kan. Want we zitten hier nu wel gezellig te bomen, maar ik hóór hier niet."

"Een paar dagen geduld. Is ook goed voor je enkel, al is die geloof ik niet verzwikt, wel?"

"Het valt inderdaad mee."

"Wij zullen je wegwerken. Je kunt over Frankrijk, maar ook over Delfzijl."

"Over Delfzijl?"

"Ja, en dan met een boot naar Zweden. Vandaar kom je gemakkelijk in Engeland. Nu zoek je het zelf maar uit, welke weg je wilt. Ik vind Delfzijl het beste. Maar nog eens: je moet het *zelf* weten. Valse persoonsbewijzen hebben we bij de vleet. We maken ze zelf."

"Vertel mij nu eens wat over de toestand hier. Mijn ouders wonen in Groningen. Ik weet niets van hen."

Ach, er is zoveel te vertellen! Waar moeten ze beginnen? Het is alles leed en ellende. Joden worden weggesleept, ze zullen in Duitsland wel afgemaakt worden, zoals je slachtvee afmaakt. De Arbeidsinzet vergt duizenden jongelui. Er is een zeker percentage — veel te gering! — dat het vertikt voor de Mof te werken. Die moeten onderduiken. Met de levensmiddelenschaarste wordt het steeds erger. De Landwacht van Mussert doet de illegaliteit nog meer kwaad dan de Moffen.

Je wordt door je landgenoten verraden. Het is een schandaal. De onderduikers moeten levensmiddelenbonnen hebben. Vandaar overvallen op distributiekantoren en zo. Het moet. Ja, de piloot heeft het wel begrepen, dat behoort ook tot hun werk. Of ze wapens hebben? Natuurlijk! Alleen niet in dit hol. Is te gevaarlijk. Die worden elders op de boerderij verborgen. Reuzenlui zijn dat hier. Wat ze daaraan te danken hebben! Die Marie is onbetaalbaar! Onverschrokken ook. De Moffen hebben op "IJsselzicht", dat is de naam van deze boerderij, moet de piloot weten, al verschillende malen huiszoeking verricht, want deze hoeve staat bij hen in een slechte reuk (hoe is het mogelijk, niet?!) maar nooit iets kunnen vinden.

"Is Marie de boerin? Jullie hebben het over huishoudster."

"Is zij ook. Er zijn hier twee broers, Jannes en Symen Haverdink. Die zijn nooit getrouwd geweest. En dan is er nog een zieke zuster, die niks kan. Dus is Marie de baas. Een beste meid. Een echte vaderlandse vrouw.

Zo praten ze nog wat door. Maar dan worden ze toch wat bevangen door de slaap. En iets later is het rustig in het schuilhok. Ook het licht is uitgedaan. Er is alleen de regelmatige ademhaling van vier mensen: de gestrande piloot van de RAF en drie jogens, die, als een veldhoen op de bergen, worden voortgedreven; die verbeten de tanden op elkaar zetten, want vaak lijkt het verzet hopeloos.

Het is ongeveer acht uur in de morgen, als luid een elektrisch belletje weerklinkt. Het is ergens in een hoekje, onzichtbaar, aangebracht en dient om alarm te maken.

"Opstaan! Alles meenemen! Foetsie," beveelt Gerrit, die direct gehoorzaamd wordt. Er wordt geen woord gesproken. De piloot is nog slaapdronken, de anderen zijn klaar wakker, als ruiken zij gevaar.

"Volgen! Op de knieën! Kruipen!" bijt Gerrit de vlieger toe.

Deze gehoorzaamt werktuiglijk, niet begrijpend wat er aan de hand is. Enkele dekens en andere dingen worden meegenomen. Zij kruipen door het gat, dat vernuftig verborgen is, en gesloten wordt als zij uit het hol zijn, en komen in een holle ruimte, pikdonker. Maar de zaklantaarn doet dienst. Bij het flauwe licht daarvan bespeurt Fred Hoeksema een hol van even een meter in het vierkant. Verder niet. Zij werpen zich plat op de grond. "En nu maar afwachten," fluistert Gerrit.

"Wat betekent dit allemaal?" vraagt Fred, eveneens op fluistertoon.

"Marie heeft gebeld. Onraad! De Moffen zullen wel op komst zijn. Zoeken natuurlijk naar de piloot van jouw machine, dus ook naar jou. Ze hebben het schuilhok nog nooit gevonden, maar àls ze het vinden, is het leeg. En het komt niet in hun hersens op, te bedenken dat we hier zijn. En nu niemand een woord meer zeggen. Op het sein van "veilig" wachten we. Dat kan lang duren."

Ja, Marie heeft gebeld. Over de weg naar "IJsselzicht" komen twee Duitse overvalwagens aansnellen.

"Daar heb je dat gemier weer," zegt zij tot Jannes. "Verdwijn jij maar. Ik red mij wel."

In haar ogen is geen vrees, wel spanning. Zij opent de deur voor hen, die zich "beschermers" van Holland noemen. De aanvoerder laat barse bevelen horen: de hoeve wordt afgezet. De bezoekers zijn niet alleen Duitsers; er zijn ook Landwachters bij, één zelfs uit Doesburg, die hier nòg eens huiszoeking heeft gedaan.

"Er is hier een piloot,' buldert de commandant, om Marie te intimideren. Maar die vertrekt geen spier van haar gelaat, zegt alleen: "Ik versta geen Duits."

Dan neemt de Landwachter het woord: "Je hebt hier een Engelse piloot verborgen! Zijn machine is vannacht neergeschoten."

"O, was dat het lawaai? Ik werd er wakker van. Zo, een machine neergeschoten. Dat is niet leuk voor de stakkerds. Die zijn natuurlijk dood."

"Nee, wijf! Twee van de zes zijn dood. Vier zijn ontvlucht. En hier op de boerderij zit er minstens één."

Marie weet genoeg: de kerels weten niets, gissen alleen. Zij haalt de schouders op. "Als jullie het zo goed weten, moet je maar zoeken.Jullie weten meer dan ik. Maar gooi de boel niet zo onderste boven als de vorige keer."

De Duitse commandant wordt ongeduldig. "Hou op met dat geklets. Vooruit! Zoeken! Hier zitten piloten. Je gaat tegen de muur als wij ze vinden. Zeg op: waar zijn ze?"

"U zegt, dat ze er zijn. Zoek dan maar," zegt Marie. Dan stuiven drie, vier, acht Duitsers en een paar Landwachters het huis binnen, waar zij een ware chaos scheppen. Letterlijk niets wordt vergeten. De zieke Aaltje Haverdink, die ligt te jammeren, wordt zelfs van haar bed gelicht, en hardhandig ook: misschien ligt die vent eronder.

Vloekend zakken zij af naar de stal en de schuur. Nu pas wordt Marie onrustig. In huis was er geen gevaar. Maar in de schuur. Weliswaar is er reeds vier maal huiszoeking verricht en niets gevonden, maar nu gebeurt het wel heel grondig! De een of andere snuggere moet het hol maar eens ontdekken. Dat is wel leeg, maar dat betekent toch zeker dat de bewoners worden meegevoerd: zo'n schuilhol is in elk geval een bewijs dat het hier niet pluis is. Zij is in de keuken bezig. Met opzet is zij niet meegegaan en men laat haar met rust. Zij beeft over al haar leden en zendt een stil gebed op voor de jongens, voor de piloot, voor de anderen, voor zichzelf. In de schuur zullen Jannes en Symen wel zijn. Nu, die kunnen de Moffen wel om de tuin leiden. 't Zijn droge saaie kerels, maar laat ze lopen!

Uit de schuur en de stal komen flarden van ontzettend lawaai. In huis zijn de Duitsers een uur geweest, daar vertoeven ze wel drie kwartier, hoewel de ruimte toch veel kleiner is. De twee boeren kijken onbewogen toe. Ze hebben alleen geweldige binnenpret, als de Moffen, na één hoek te hebben bekeken en beklopt, grote hopen hooi en stro werpen tegen de planken waar die éne plank zit, die toegang geeft tot het schuilhol!

De commandant wenkt de Landwachter.

"Je hebt praatjes verkocht!" bijt hij hem toe. "Hier is niets te vinden."

"Het deugt niet op deze boerderij, dat is vast. 't Is een pesthol. En de machine is hier vlakbij neergekomen. Ze moeten hier zijn."

"Haal ze dan voor de dag, kerel!"

Ja, dat kan de Landwachter niet. Hij zou die Haverdinks wel eens door elkaar willen rammelen.

"Die smeerlappen weten er wel meer van," zegt hij, op Jannes en Symen wijzend.

"Kom hier!" buldert de commandant tegen hen. "Tegen de muur!"

Daar staan ze dan, uiterlijk onbewogen. "Richten!"

Vier revolvers zijn gericht op de borsten van deze trouwe vaderlanders....

"Op deze boerderij zitten piloten. Als je niet zegt wáár ze zijn, schieten we je dood."

Dezelfde onbewogenheid. Alleen God weet wat er in hun harten omgaat. Op hetzelfde moment wordt op het erf motorgeraas vernomen. Iets later komt een motorrijder in de schuur, die salueert en de commandant meedeelt, dat drie piloten gevonden zijn, in een heel andere richting dan nu gezocht wordt. Dan wordt de commandant zowaar menselijk: "Dan zit die ene hier ook niet, laat die kerels vrij."

Hij geeft bevel, het zoeken te staken. En geen tien minuten later is het hele stel ijlings verdwenen. Alleen de Landwachter heeft de commandant gevraagd, of er geen wacht moet blijven, maar deze laatste heeft hem zo vernietigend aangestaard, dat de Doesburger niets meer durfde zeggen.

(Wordt vervolgd.)

DE HOMOSEXUELE NAASTE

5

De Bijbelse gegevens

Zoals ik schreef in het voorgaande artikel, zullen we ons nu enigermate verdiepen in de Bijbelse beoordeling en/of veroordeling van de homosexualiteit. Velen gaan er namelijk van uit, dat de H. Schrift slechts een onvoorwaardelijke veroordeling ervan geeft, maar we zullen zien, dat het niet helemaal zo eenvoudig ligt. Doch alvorens konklusies te trekken, willen we eerst de gegevens de revue laten passeren.

Leviticus 18:22 en 23 en 20:13. In de eerste teksten wordt gezegd, dat een man geen gemeenschap mag hebben met een die van het mannelijk geslacht is, zoals men gemeenschap heeft met een vrouw. Dat is een gruwel. Evenmin is het geoorloofd gemeenschap te hebben met een dier. Zowel de man als de vrouw, die zich daaraan schuldig maakt, bedrijft schandelijke ontucht. In 20:13 wordt daaraan nog toegevoegd, dat zij die deze dingen doen "zeker ter dood gebracht" moeten worden, hun "bloedschuld" is op hen.

Zowel W. H. Gispen als S. J. Ridderbos denken bij Lev. 18:22 aan de mogelijkheid van sakrale, onnatuurlijke prostitutie. We weten dat in alle tijden de valse mystiek geleid heeft tot de meest wilde en weerzinwekkende sexuele uitspattingen. Ridderbos wijst er op dat het vers, dat aan Lev. 18:22 onmiddellijk voorafgaat, ook over de kultus, de dienst in de afgodstempel spreekt. Hier wordt namelijk verboden dat men zijn kinderen ter verbranding overgeeft aan de Moloch. Gispen schrijft erover: "Men heeft het vreemd gevonden, dat vs. 21 stond midden tussen bepalingen, die op het sexuele leven betrekking hebben, en (men heeft) het daarom hier wel willen schrappen, maar men vergete niet, dat er nauwe samenhang bestond tussen oud-Osterse afgoderij en sexuele uitspattingen (cf. vs. 23) en dat de Molochdienst behoorde tot het doen "zoals men doet in het land Kanaän" en het "wandelen in hun inzettingen" (vs. 3).

De vraag, die hiermede aan de orde komt, is dus, of we hier wel wezenlijk te maken hebben met *echte* homosexualiteit. Men versta mij wel. Het gaat er mij niet om, uit sympathie met de homosexuele naaste, een poging to ondernemen om de H. Schrift aan te passen bij mijn sympathie. Het omgekeerde is veeleer mijn bedoeling. Wij moeten onze reacties en gevoelens laten bepalen door wat God ons in Zijn Woord heeft geopenbaard.

Laten we ook eens even denken aan vs. 23. Hierover heeft de bekende Utrechtse prof A. Noordzij in zijn veelgelezen *Gods Woord en der eeuwen getuigenis* (waarvan de tweede druk in 1931 uitkwam) reeds gezegd: "Het nauwe samenleven der herders met hun kudden zowel als de goddelijke verering, aan dieren toegebracht, hebben èn mannen èn vrouwen gebracht tot een volkomen miskenning van de adeldom des menschen en een uitwisschen der door God gestelde grenzen". Volgens de godsdiensthistoricus G. van der Leeuw kwam het in Egypte voor dat vrouwen zich prijs gaven in de eredienst aan de bok van Mendes, die gold als de levende manifestatie van verschillende goden.

We zien uit deze gegevens dus, dat zowel het voorgaande als het volgende vers van Lev. 18:22 betrekking heeft op wat plaats vindt in de kultus. De konklusie van S. J. Ridderbos verdient overweging, namelijk dat dit vers "toch wel in een typisch cultisch verband" staat en dat daarom "op zijn minst de mogelijkheid niet uitgesloten" is, "dat hier een zeer specifieke vorm van homosexualiteit wordt bedoeld".

Het Oude Testament spreekt wel meer van de sakrale, homosexuele prostitutie. Onder Rehabeam deed Juda wat kwaad was in de ogen des Heren. En daarbij worden we weer naar de kultus verwezen. "Zij bouwden zich hoogten en gewijde stenen en gewijde palen en op elke hoge heuvel en onder elke groene boom. Zelfs waren er aan ontucht gewijden in het land" (1 Kon. 14:24). De tekst wijst erop dat Israel zich aansluit bij de gruwelen van de volkeren, die de Here juist en juist daarom had verdreven. Gods volk wandelt in de wegen van de Kanaänieten. En van de Kanaänieten is sakrale, sexuele perversie een van de grote zonden geweest en een van de redenen van hun ondergang en bijna algehele vernietiging.

G. A. Lindeboom in zijn protest tegen sommige Gereformeerde theologen, getiteld *God en Ezel*, wijst erop dat de literatuur over de homosexualiteit zestig jaar geleden al tot de konklusie kwam dat er in Kanaän en later ook in Israel een bepaald soort homosexualiteit opgang maakte. Lindeboom merkt daarbij op dat "de gelijkstelling van cultische en onechte homosexualiteit niet zo maar opgaat". Dit zal wel waar zijn, al geeft hij daarvoor geen redenen. Het is natuurlijk mogelijk dat er onder de "schandjongens", zoals de Statenvertaling ze noemde, ook echte homosexuelen waren, maar degenen die met hen gemeenschap oefenden onder de invloed van hun godsdienstige roes (of waan) waren in ieder geval voor het merendeel gewoon getrouwd en dus vertrouwd met het heterosexueel gedragspatroon.

In ons vorige artikel wezen we op de onderzoekingen van Dr. Adeyo Lambo,, die aangetoond heeft dat onder de meer primitieve kulturen homosexualiteit en andere sexuele afwijkingen niet voorkomen. Ook zijn er andere onderzoekingen vooral over de Polynesiërs, die aantonen dat tijdens bepaalde feestelijke tijden hele dorpen en stammen hun normale, strikt monogaam-heterosexuele gedragspatroon prijsgeven en zich te buiten gaan aan wilde promiscuïteit zowel tussen vertegenwoordigers van beide sexen als tussen manen en vrouwen onderling.

Op grond van dit alles is het dus zeer de vraag of de Mozaïsche wetgeving wel spreekt over de homosexualiteit, zoals die in onze Westerse samenleving voorkomt en toeneemt. Het is mogelijk dat de betrokken teksten doelen op homosexuele uitspattingen en dus geen rechtstreeks verband houden met de homosexuele afwijking, die meer permanent is en daarom ook als een ziekte beschouwd kan worden en als zodanig wordt behandeld door psychiaters.

Dit betekent natuurlijk niet, dat we de mening zouden willen verdedigen dat homosexualiteit zonde is als ze alleen maar zo nu en dan bedreven wordt, vooral onder de hoogspanning van kultische, mysticistische, naturalistische religieuze ervaringen (om hulp of gunst van de goden te vragen), maar dat de homosexualiteit niet zondig zou zijn wanneer ze dieper verweven zou zijn met de persoonlijkheid en het doorgaan levenspatroon. Neen, dit zeggen we niet. De beslissing tussen zonde en ziekte is niet zo gemakkelijk. Het is ook niet zo dat het volk altijd alleen maar van *zonde* weten wil en de man van wetenschap altijd alleen maar *ziekte* ziet. Daar is dikwijls een nauw verband tussen ziekte en zonde. Doch hierover nog iets aan het einde van het artikel. Nu stellen we alleen maar vast dat het mogelijk geacht moet worden dat de tekst in Leviticus niet handelt over het probleem zoals wij dat vandaag kennen in de ge-"sekulariseerde" (grote-stads) samenleving.

R. Kooistra

Christus' Lust

Om des Vaders welbehagen
Heeft Hij onze straf gedragen
Hij had lust tot offerand'
Hji dacht niet aan eigen pijnen
Deed het alles voor de Zijnen
Zijn hand was in des Vaders hand.

•

In de stille Raad des Vredes
Zeide Hij: Ik kom, o Heer.
In de volheid van de tijden
Daalde Hij op aarde neer
Om voor ons de weg te banen
Tot des Vaders liefdehart
Heeft Hij 't offer willen brengen
Van de allergrootste smart
Groot is Uw genade, Heer
Voor die niet te peilen liefde
Zij U eeuwig dank en eer.

R. Koopman

INGEZONDEN

Nederlandse Bazaar

Tijdens de laatste bazaar in 1965 in Toronto bleken de "white elephant" tafel en de tweede-hands kleren behoorlijke aantrekkingskracht te hebben. De schoonmaaktijd is tevens opruimtijd, denkt U dan aan ons? De artikelen moeten wel in behoorlijke staat en schoon zijn.

Ook zal er weer een boekentafel zijn, dus als Uw boekenkast te vol wordt, weet U waar de overtollige exemplaren welkom zijn. Gooit U alstublief Uw Nederlandse tijdschriften niet weg, ook die vinden grote aftrek op de bazaar.

De dames, die al aan het werk zijn of hun medewerking toegezegd hebben willen wij vast hartelijk bedanken.

Van verschillende zakenmensen hebben wij reeds toezegging tot medewerking gekregen, wat we ten zeerste appreciëren.

Als U vragen mocht hebben, aarzelt niet om inlichtingen te vragen aan de dames van het Committee "Netherlands Bazaar", 31 Cornerbrook Drive, Don Mills, Ont.

Wij lazen voor U

DAGLICHT
Bijbels Dagboek

Door Dr. Okke Jager
Uitgave Kok te Kampen.

Voor een bijbels dagboek is deze titel "Daglicht" bijzonder goed gekozen. Voor elke dag zijn twee bladzijden beschikbaar, die de schrijver echter maar hoogst zelden nodig heeft voor wat hij heeft te zeggen. Ongeveer een vierde deel van al het uitstekende papier is onbedrukt gebleven. Ik denk dat een lezer dat soms wel eens jammer zal vinden, omdat hij over een bepaalde tekst graag nog iets meer had willen horen. Maar zo is het wel een royaal en prachtig uitgegeven boek geworden. De prijs is er dan ook naar: die ligt vlak bij de vijf en twintig gulden.

Dit is nu eens niet een dagboek zoals er al zovele zijn. Het is beslist iets aparts. Het bedoelt feitelijk, zoals u in de inleiding kunt lezen, wat in de overdenking van 11 mei nog eens wordt herhaald, een cursus in het bijbellezen te zijn. Wie dit dagboek gaat volgen leert op zijn minst veel beter op te letten als hij de bijbel gebruikt, want er zijn een massa woorden en woordjes die we domweg over het hoofd zien als we de bijbel lezen. Dr Jager verstaat de kunst te laten zien wat er door dat oppervlakkig lezen aan rijkdom in Gods openbaring verloren gaat.

Uit de inleiding citeer ik het volgende: "Het gevoel dat wij de bijbel — met conclusies en al — nu wel in onze zak hebben, kan zo verlammend werken dat wij er de bijbel door kwijt raken.

"Daarom wil dit dagboek de weg wijzen naar nieuwe methoden van bijbellezen door verscholen schatten aan het daglicht te brengen." (De schrijver zelf onderstreepte dit).

Toen ik de onderstreepte woorden las dacht ik aan een ander boek, ook een dagboek, getiteld "Verborgen schatten" door wijlen Dr B. Wielenga, dat in 1935 ook door Kok in Kampen uitgegeven werd. Dr W. schreef aandacht te willen geven aan Schriftplaatsen die gemakkelijk verwaarloosd worden. Dat boek werd in veel gezinnen gelezen en heeft menige predikant gediend bij het vinden van een tekst.

In zover klopt Dr Jager's inleiding niet, waar hij schrijft: "Er zijn al vele soorten dagboeken verschenen, maar bij mijn weten nog nooit een boek dat dagelijks wijst op één enkel woord uit een bijbeltekst waar wij gewoonlijk overheen lezen, omdat het op het eerste horen niets bijzonders schijnt te zeggen". Wel, 1935 is erg lang geleden, maar dat was juist wat Dr Wielenga bedoelde en waarmee hij zoveel mensen verrast heeft.

Overigens zal dit nieuwe boek vol verborgen schatten opnieuw verrassen. Predikanten zullen er machtig veel aan kunnen hebben. De schrijver bedoelt dat ook pertinent want hij zegt: "Boven de komende bladzijden staan de teksten niet als motto's maar als teksten voor miniatuur-preken." Jammer, buitengewoon jammer voor de predikheren dat dit boek geen tekstregister heeft. Allen die ermee willen gaan werken zijn ernstig gehandicapt: ze moeten de vele blanco pagina's aan het eind zelf gaan volschrijven....

Het verrassende element is het zeldzaam boeiende in dit boek. Jager zegt keer op keer iets volkomen anders dan u verwacht te zullen lezen. Hij komt voortdurend met echte en meestal volkomen verantwoorde vondsten. En hij vergeet maar heel zelden een dringend beroep te doen op uw hart. En intussen gebruikt hij het ene luchtige woordenspel na het andere, en u moet glimlachen, of u wil of niet.

Op 27 april lezen we "In hetzelfde schuitje", dat volgens Joh. 21:2 vertelt van de discipelen die op Petrus' voorstel, dagen na de opstanding, gingen vissen. Nathanael van Kana in Galilea was daar ook bij. Die was geen visser, want Kana was geen vissersplaats. "Zij zitten nu eenmaal in hetzelfde schuitje na Pasen. Nathanael is destijds de discipelenkring binnengebracht en nu wil hij er niet meer uit weg. Hij voelt zich niet thuis op het water, maar hij hoort thuis in de kring". Dit wordt toegepast op ons kerkgaan en waarom we daar horen. "Wij zien het voor ons, hoe Petrus in zijn ijver Nathanael bijna ondersteboven loopt: "Jij uit Kana, je loopt maar in de weg op mijn schip." Petrus zal die plattelander wel eens laten zien hoe echte vissers het aanpakken: "Kijk, zo doen we dat!" Maar God houdt van humor: in die nacht vangen zij niets...."

Ik kan er natuurlijk niet aan denken veel te citeren uit dit prachtige en rijke boek. U moet het zelf ter hand nemen en geregeld gebruiken. Ik geef alleen nog door wat ik vond op de bladzijden van 14 juni: "Het Woord is aan de Gemeente", over de beker der dankzegging, 1 Cor. 10:16: "Het Avondmaal is niet alleen een bezig-zijn van God met ons; het is ook een dankzegging van onze kant. Die dankzegging is niet iets wat er na komt, en zelfs niet iets wat er bij komt tijdens de viering; het avondmaal zelf is dankzegging. De beker moet weer gaan glanzen als beker der dankzegging. Dan zal het ook duidelijk worden hoe het avondmaal in verband staat met de maaltijd in het komende Rijk. Laten we bij het eerstvolgende avondmaal nu eens tegen onszelf zeggen: daar komt de beker, niet de beker der bezwaardheid, niet de beker der kleinmoedigheid, maar — de beker der dankzegging, de beker der opluchting, de beker om dank-u-wel mee te zeggen, de beker om iets mee terug te doen, de beker om mee te toasten en te klinken!"

Ik wilde u met deze korte citaten nieuwsgierig maken naar het hele boek. Wat een boek! Wat een verrijking van ons dagelijks bijbellezen! Misschien moet u er een beetje voor sparen eer u het kopen kunt, maar kopen moet u het in elk geval. Ik weet zeker dat het uw inzicht in de Schrift buitengewoon verrijken zal.

•

THE NEW TESTAMENT
from 26 translations

Zondervan Publishing House
Grand Rapids, Michigan.

We hebben langzamerhand allerlei nieuwe vertalingen gekregen van het Nieuwe Testament en nog steeds is niet uitgemaakt welke van die alle nu feitelijk het Nieuwe Testament in de King James vertaling vervangen zal. Dat zal ook wel niet kunnen gebeuren voordat we ook met het Oude Testament zover zijn dat we keus kunnen maken. Maar 26 vertalingen is toch eigenlijk van het goede wel wat teveel. Een aantal geleerden hebben getracht mensen die voor hun bijbelstudie of voor hun verenigingen enkele van die nieuwe vertalingen gebruiken, te helpen door een samenvatting van al de nieuwe opvattingen op de markt te brengen. We vinden in dit grote boek van bijna 1250 bladzijden en verkrijgbaar voor $12.50 de volledige tekst van het Nieuwe Testament in de King James vertaling, maar onder elk vers en zelfs heel dikwijls onder een klein versgedeelte, staat een rij van andere vertalingen afgedrukt en iedere keer is aangegeven uit welke van de 26 bronnen is geput. Dit geeft een verbazend handig overzicht van het allervoornaamste dat op dit gebied verkrijgbaar is. Het maakt de tekst ook veel duidelijker in de meeste gevallen. Alleen bij bepaalde heel moeilijke teksten, als Paulus' woord over hen die "voor de doden gedoopt werden" en dat andere waarin hij herinnert aan de tijd toen hij "tegen de beesten gevochten heeft in Efeze", komen we niet veel verder omdat daar ook nog tegenspraak is tussen de nieuwe vertalingen onderling. Maar dat kan bij zulke teksten natuurlijk alleen maar verwacht worden. Ik denk aan onze mannen- en vrouwen- en jeugdverenigingen. Zij zullen met dit buitengewoon handige boek bijzonder gebaat zijn bij hun bijbelstudie. En mensen die voor zichzelf proberen zich de Engelse bijbel eigen te maken en er hoe langer hoe beter in te komen, moeten vooral niet verzuimen dit boek aan te schaffen. Ze zijn dan tenminste voor het Nieuwe Testament voor jaren goed gesteld.

•

KOMEN EN GAAN
Dagboek.

Uitgave voor de Commissie "Kerk Overzee van de Nederlandse Zendingsraad.

Boekencentrum N.V., 's-Gravenhage.

Dit is een dagboekje voor alle christenen die uit Nederland naar het buitenland geëmigreerd zijn. Het eerste dagboek "Onderweg" werd in 1965 uitgegeven maar raakte in 1967 uitverkocht. Misschien hebben sommige van mijn lezers dat wel gebruikt. Nu is er weer een ander verkrijgbaar. Wat een goed ding dat er vraag is naar zoiets. En ook bijzonder dat men in Nederland nog voor de geëmigreerden blijft zorg dragen. De stukjes zijn echt op het leven van immigranten gericht. Elke dag geeft een te lezen Schriftgedeelte, een tekst met uiterst korte meditatie plus een lied. U kunt de nieuwe berijming van de psalmen leren kennen en een overvloed van oude en nieuwe gezangen. Het boekje heeft bovendien nog een index, niet op de teksten maar op de onderwerpen. Het is in de boekhandel verkrijgbaar, keurig uitgegeven, en in handig formaat. Hartelijk aanbevolen.

F. Guillaume.

Birth

Last cold burst has no avail
Past gold sunbeams winter pale
Slowly sighs and sinks away.
Yet t'is sudden that the ear
Catches sounds of laughter near,
Airs grow sweet and with them bring
A song of birth
Sweet Breath of Spring.

Singing buds appear on trees
Ringing sonnets in the breeze
Wake the warmth that winter still'd.
T'is with dewdrops that the 'morn
Watches rosy sunrise born,
Skies smile past and not a part
But there is peace
Spring holds the heart.

Leaping rainbow — happy rain
Sleeping flowers wake again
Whisp'ring winds that welcome back.
And t'is often that a prayer
Rises gaily to the air,
God is Love and, giving Birth
He gave us Spring
Redeeming earth.

Christine I. Praamsma

Canada zorgt voor haar volk

door John F. Hayes

(Canadian Scene) — Sinds het begin van dit jaar worden vergoedingen betaald aan nabestaanden van personen die aan het Canada Pension Plan of het Quebec Pension Plan hebben bijgedragen. Hieronder vallen een weduwe pension, pensioen voor invalide weduwnaars, vergoedingen aan wezen en uitkeringen bij overlijden.

Het weduwe pensioen wordt uitgekeerd aan allen die daarvoor in aanmerking komen met ingang van het 65ste jaar. Op jongere leeftijd hangt het bedrag dat kan worden uitbetaald van een aantal factoren af. De bepalingen zijn echter ruim en vrijwel alle voorkomende gevallen zijn geregeld. Een invalide weduwe kan bijvoorbeeld in aanmerking komen voor een weduwe pensioen en een invaliditeitspensioen. Een weduwe van 65 jaar of ouder komt gewoonlijk in aanmerking voor een pensioen ten bedrage van 60% van het pensioen van haar man. Als zij zelf echter ook recht op een eigen pensioen heeft, dan heeft zij de keus om haar eigen pensioen en dat van haar echtgenoot op de voor haar voordeligste wijze te combineren.

De gehele weduwe regeling in het Canada en Quebec Pension Plan is prijzenswaardig en verleent uitstekende bijstand aan hen die door de dood van hun echtgenoot voor zichzelf moeten gaan zorgen. De zorg waarmee men deze zaak heeft geregeld in het Pension Plan wordt duidelijk als men ziet met welk een groot aantal verschillende mogelijkheden men rekening gehouden heeft. Neem bijvoorbeeld dit voorbeeld: als de man invalide is en zijn vrouw die hem onderhoudt, komt te overlijden, dan komt hij in aanmerking voor een pensioen. En er komen helemaal geen ingewikkelde voorwaarden aan te pas als weduwen of weduwnaars die invalide zijn, hulp nodig hebben. De persoonlijke omstandigheden van de nabestaanden bepalen op welke manier hij of zij geholpen kan worden en die hulp wordt onmiddellijk van kracht.

In het Canada en in het Quebec Pension Plan zijn ook uitkeringen aan wezen geregeld. Als een man overlijdt die aan het pensioen plan heeft bijgedragen, dan komen zijn kinderen voor een maandelijkse uitkering in aanmerking, ongeacht of de moeder nog leeft. Dit geldt ook voor een vrouw die aan het pensioen plan heeft bijgedragen en die ten tijde van haar overlijden één of meer kinderen onderhield. Die uitkering bedraagt $25.00 per maand voor ieder van de vier eerste kinderen en $12.50 voor verdere kinderen. Deze bedragen worden uitbetaald tot de 18de verjaardag van het kind en kan voortgezet worden tot 25-jarige leeftijd als het kind op school blijft gaan of een universiteit bezoekt.

De Canada en Quebec Pension Plans bevatten ook bepalingen ten aanzien van een uitkering bij overlijden. En zo wordt dus voor nabestaanden gezorgd onder vrijwel alle denkbare omstandigheden. Verdere inlichtingen hierover kunnen worden verkregen bij het Department of National Health and Welfare in Ottawa.

Ook het z.g. Mother's Allowance Program voorziet in bijstand aan nabestaanden. In alle provincies bestaan regelingen voor vergoedingen aan behoeftige moeders met kinderen. Deze worden betaald aan moeders die hun man verloren hebben, wier echtgenoten wegens invaliditeit niet kunnen voorzien in het onderhoud van hun gezin, e.d. De vergoedingen zijn niet in alle provincies gelijk. Vrouwen die door hun man in de steek gelaten zijn komen ook in aanmerking; in sommige provincies worden eveneens vergoedingen betaald aan vrouwen wier man in de gevangenis zit, aan gescheiden vrouwen, van tafel en bed gescheiden vrouwen, ongetrouwde moeders, pleegmoeders en aan Indiaanse moeders. Zij die voor een vergoeding in aanmerking wensen te komen moeten aan bepaalde vereisten voldoen.. Ongeveer 50.000 Canadezese gezinnen worden op deze manier geholpen. Het aantal kinderen dat van deze hulp profiteert is ongeveer 130.000 en dit kost Canada per jaar ongeveer $60 miljoen.

Ook de nabestaanden van een man die tengevolge van een bedrijfsongeval is overleden ontvangen hulp. Hun weduwen ontvangen een maandelijks pensioen en een speciaal nominaal bedrag, een begrafenisvergoeding en een maandelijks bedrag per kind.

Verder worden vergoedingen uitbetaald aan nabestaanden van oudstrijders die overlijden ten gevolge van een verwonding die tijdens oorlog zijn opgelopen of die overlijden door een verwonding die tijdens militaire dienst in vredestijd is opgelopen. Ook burgers die een dodelijk ongeval oplopen tijdens de uitvoering van werk voor de strijdkrachten vallen in bepaalde gevallen onder deze regeling.

Zo wordt dus het verlies van een vader of een moeder enigszins verzacht in gevallen waar grote financiële moeilijkheden zouden ontstaan als er niet voor een inkomen van de nabestaanden was gezorgd. De gecompliceerdheid van deze sociale maatregelen vergt de diensten van duizenden mensen op de verschillende niveaus. De mensen in Ottawa hebben op uitstekende wijze in de wet weten vast te leggen op welke manier Canada's behoeftige burgers het best kunnen worden geholpen. En overal vindt U toegewijde werkers om de in de wet uitgestippelde bepalingen uit te voeren. Met sympathie en begrip passen zij die bepalingen toe overal waar hulp nodig is — in het ziekenhuis, in een woning, een pension, op de boerderij, in Indianen reservaten. Het is een kolossaal werk waarmee, vroeger of later, iedere Canadees te maken krijgt.

De volgende aflevering is getiteld: "Hulp voor de kinderen".

DATUM CENTRALE

20 april 1968	Filmavond, gesponsord door de Chr. Action Foundation Inc., 8 P.M. Chr. Educational Centre, Hamilton, Ont.
24 april 1968	Christian Business Men, 10 a.m. in the Holiday Inn at Oakville, Ont.
27 april 1968	Convention Chr. Labour Association of Canada, in Toronto, 9.15 a.m. in West Humber Collegiate Institute, 1675 Martingrove Rd., Rexdale, Ont.
8 mei 1968	Convention Federation of Chr. Ref. Ladies Societies, 10 A.M. in McMaster University, Hamilton, Ont.
11 mei 1968	Membership meeting of the A.R.S.S. in Hamilton, Ont.
3 july— 9 augustus 1968	Summer Course 1968 sponsored by the Ontario Alliance of Chr. Schools and the A.R.S.S. in Timothy Chr. School, Toronto, Ont.
5—17 en 19—31 augustus 1968	Summer Camp for Retarded Children, sponsored by the Ont. Christian Association for Exceptional Children, at Camp Medeba, West Guilford, Ont.

De meeste van deze samenkomsten zijn geadverteerd in ons blad. Wij verwijzen naar die advertenties voor verdere bijzonderheden.

Choice of school after grade 8

In our issue of March 22 we wrote a couple of editorials about the choice which parents have to make when their children graduate from grade 8.

We tried to make it clear that the fact that a youngster is technically inclined does not necessarily imply that he should follow a technical course. What in our opinion should prevail is that the christian education, which we provide in our grade schools, should be extended in our christian high schools as well. We believe that our parents should give this careful consideration.

However, one of our readers disagrees with us. We find the subject sufficiently important to go a little deeper into the matter. We will first reproduce the letter which we received:

From the Mailbox

Dear Mr. Editor:

Your editorial "Johnny na twintig jaar" which appeared in the March 22, 1968 issue of Calvinist Contact, will cause many parents to think seriously about the future education of children who are now in Grade 8.

I wish to disagree with several of the statements in your editorial. You assume that if the parents had talked to Johnny's Grade 8 teacher, he probably would have suggested that Johnny take the Arts and Science Course in Grade 9 because it would serve him better in the future.

As a teacher of a Technical subject, I want to state that it is the advice which you are trying to give to parents which is often responsible for the completely frustrated dropout in High School. If these students have manipulative skills as well as academic ability to a varying degree, they should enter either the 5-year or the 4-year Program in the Science, Technology and Trades Branch in the High School.

The graduates from the 5-year Program can enter University or other post-secondary school institutions. The graduates of the 4-year Program can enter the new Colleges of Applied Arts and Technology or can find suitable employment in Industry. Not only do we need christian professional people but we also need large numbers of christian technologists, technicians.

I also want to state that in many of the advertisements in local newspapers, Industry asks for graduates of the Technical Courses in High Schools. Industry still needs many people who have a technical education and who can operate and maintain the complicated automated machinery and equipment.

I would advise parents to select a course of study for their children which will best serve their needs and abilities. Do discuss these matters with the Guidance Department of the High School which your children will attend.

E. Stienstra.

Windsor, Ontario.

In order not to be led merely by our desire to strengthen our christian high schools for the sake of christian education, but to show that the formal education as such should not suffer under our choice, we have contacted one of the guidance teachers at a christian high school in order to make sure that what we wrote was correct. The following is his reaction. We shall avoid names because we did not ask permission beforehand to use them.

1. I again (to ensure that I am not just flying off the handle) talked to the guidance department of . . . . (name of big city high school). I realize that this school's statistics can vary, but I think in the main it is a school with more than average qualifications. Here are their enrollment figures. Numbers refer to number of individual students, in Grade 12.

5 year Arts and Science program 178

4 year Business and Commerce .... 45 to 50

4 year Science, Technology and Trades (Technical) ... 30

Please realize that these are Grade 12 figures simply because they are most reliable. If I had used grade 9 and 10 figures, these are inflated simply because some students do badly no matter which course they are in.

In percentages this means that 72% are enrolled in the Arts and Science course, 5 year; 12% are enrolled in the 4 yr. Technical branch, and 16% are enrolled in the 4 yr. Business and Commerce course.

This school surprisingly enough has no one at all in the 5 yr. Science, Technology and Trades or Business and Commerce programs. In fact some students in Grades 11 and 12 do take options from these courses but then only while in the 5 yr. Arts and Science program. There is a smattering of people in the terminal courses in Grades 9 and 10.

On the main then I know that many of our parents are deluded in their thinking about some of these courses. After all, the school mentioned above is about the best thermometer I can think of, a big city school (country schools would have statistics favouring 5-yr. A. and S. even more) and it is also a school with many qualifications and facilities.

2. I would like to quote from the Mohawk College calendar (a school which offers diplomas in Technology and Trades):

"The minimum educational requirements for admission to the first year of any three-year course is the Ontario Secondary School Graduation Diploma obtained after four years of successful study in the Five year Program."

I realize that they will accept some very bright students from the 4 yr. program but that is very rare. Now there is no stipulation which 5 yr. program is necessary, but I contend that the Arts and Science program, because of its broadness of scope, is a better alternative for the students, simply because a student coming out of Grade 8 rarely will remain convinced that the occupation he wishes to pursue is his choice after say Grade 12, then after Grade 8.

3. I realize that some students are going to have to go to a Technical course, because they simply have more abilities in that field, and in the main the course is easier. Nobody has disputed that fact. But I feel that an overemphasis on that course is not healthy.

4. Industry today is not all that eager to obtain students alone with certain technical skills. They will much rather have students who have a broad general education, and that they can train them themselves, simply, because technology is such a rapidly expanding field. Not only that but more than likely such an applicant will have to assume executive responsibilities at one time or another and then this education will make him the more likely candidate.

We hope that this clears up the matter. On the one hand we face a rapid development in the job requirements which we want our young people to face well prepared. On the other hand we want them christianly trained for life. On the basis of the information received we are even more firm in our conviction that christian parents should seek christian high school education for their sons and daughters.

Editor.

A dream can come true

(Canadian Scene) — Wim Oijen has spent the last 13 years of his life realizing a childhood dream. The privately-owned zoo which he and his Vlaardingen-born wife, Tosca, operate in the Vancouver Island community of Duncan boasts one of the finest collections of animals and reptiles in Canada.

The story begins in Mr. Oijen's hometown of Horn, Province of Limbourg, Holland, where he spent his youthful days in the neighbouring woods. He became well versed in the habits of his furred and feathered friends, and vowed that one day he would build a zoo. Even after graduation from college he never lost sight of his goal. He went to work for a The Hague lumber company which dealt with Canadian lumber companies. The sight of giant Douglas firs, cedars and pine logs arriving from Canada was thought-provoking. "I decided that Canada with its great forests teaming with wild life would offer me the opportunity to fulfil my ambition." His firm arranged for his employment with a British Columbia company.

The Oijens arrived in Victoria in 1954. He went to work for a logging company in the Cowichan Station area. With characteristic Dutch thriftiness, the couple worked and saved. Soon they had enough money to buy a home and ten acres of land in the area for their zoo. However this first zoo was too far from the busy thoroughfare to attract enough patrons. The determined Dutch couple did not give up. Wim Oijen went to work in a nearby sawmill. In 1960, with the proceeds from the sale of their old property, their savings, and a bank loan, the couple opened a $50,000 zoo on the Trans-Canada Highway just outside of Duncan. It was a different story this time. Guests from all over the world, and Canadians, travelling through British Columbia, found it interesting and educational for children — and grown-ups.

In the winter, when the zoo is closed Mr. Oijens joins the director of Canada's largest zoo, in Edmonton, and travels coast to coast giving lectures and showing films and slides. He earns approximately $15,000 annually from the operation and his tours. The Oijens have an exchange agreement with the Edmonton Zoo and the Lacerta Zoo in Amsterdam, Holland. "The Dutch zoo is particularly interested in our Canadian tree frogs and garter snakes," said Mr. Oijen.

The traditional grace and courtesy of their homeland which the Oijens extend to strangers and friends has earned them the friendship of the community's residents. Their dedication to a project of benefit to themselves and the community has won them the respect and admiration of their fellow Canadians. In the words of an elderly gentleman living near the Oijens family: "It's hard-working, God-fearing and friendly folk like these nice people who make this land such a great country to live in."

Something on Dancing

1

What about dancing?

This question begins to knock also at our doors, the doors of our Reformed community (in the widest sense of the word) in Canada.

New times, new manners!

This rules has been applied many times. Then, why not apply it also to that peculiar expression of human gaiety and intimacy which we call dancing?

There are young people among us who ask for it.

There are young people among us who know more about the practice of it than their parents suspect.

There are also indications that some families have introduced dancing into their own private parties.

Therefore the question seems to be appropriate: is this a development in a good direction, or in a wrong one?

* * *

As a matter of fact we are influenced by our surroundings.

Our families are influenced by Canadian contacts, and there are many Canadian friends who cannot imagine a successful wedding-party, or, generally speaking, a cheerful party, without an enjoyable period of dancing included.

Many of our children go to Highschools in which most of their fellow-students are accustomed to dancing, sometimes these dancings take place during school events to which all pupils are invited.

This situation calls for a choice, and whenever that choice is not made immediately in a deliberate way, it becomes gradually more difficult to stay in an isolated position.

Stronger influences reach out to us from our Dutch background.

In an incredibly short time Dutch customs in Reformed circles have changed.

I have a voluminous Dutch book published in 1940 under the name: Many Questions, One Answer, written by the formerly well-known radio-commentator J. C. Francken, in which all possible questions answered by him pass the revue. This is a Christian book, but I could find no questions concerning dancing in it, in that period before 1940 dancing was still contraband in Reformed circles in Holland.

But after the second World War the problem of dancing became a burning one. In the last ten years Christian dancing-clubs appeared on the scene in many places, and consistories were presented with the head-acheing problem of whether they should permit dancing-opportunities in their localities, or not; and many yielded to the pressure of the time.

About ten years ago serious tensions arose in the Dutch Reformed Student organization S.S.R. occasioned by the problem of dancing, and a special committee of qualified persons advised against the introduction of this novelty, but the minority of this committee tried, in a cautious way, to make room for it; the reports are to be found in the booklet: **De Gereformeerden en de dans** (Uitg. De Graafschap).

At the same time (1957) the classis 's-Gravenhage of the Reformed Churches took a decision concerning this issue, and it is still worthwhile to take notice of it. It was the following:

"The Classis" is:

considering:

1. That there is an alarming deficiency in the realization of the communion with Christ;
2. that a special christian and reformed style of life is often absent;
3. that we often yield to worldliness in our life, apparent among other things in indulging in modern pair-dancing,

convinced of:

1. The requirement of Scripture that a christian should live and act in this world in a totally different way by virtue of his faith-communion with Christ and his being renewed by the Holy Spirit (Eph. 4:20);
2. the place which the physical nature of man, esp. the erotic element therein as a gift of God, takes in human life;
3. the necessity to keep our own life and that of our neighbour pure and holy, as far as that physical nature with its erotic element is concerned;
4. the possibility of viewing in dancing a physical expression of that which moves the heart of man;
5. the calling to find out the eventual possibilities of realizing this in such a Christian and responsible way that God and our neighbour be served thereby;
6. the fact that in view of the penetration of sin in the present culture and the continuing secularization of modern life it may be our calling not to realize the resul of such a reflection into practice,

of the opinion that:

1. the present-day pair-dancing in anoften subtle way promotes the sexualism of this time and stresses the erotic element in a sinful way;
2. this way of dancing cannot be considered as a fruit of life-communion with Christ, even if only desired for some relaxation or for the sake of some social contacts, and checked in its erotic impulses by environment, education and decency, or experienced only as a so-called harmless playing together,

decides

that is it not in accordance with the requirement of the Word of God to indulge in these present-day forms of dancing, because these, emerging from a spirit in conflict with the Gospel,

1. cannot serve to experience the joy of life founded in Christ;
2. interfere with the struggle for sanctity of life;
3. weaken our christian watchfulness in regard to our own life and that of our neighbour.

This was the rather long-worded, but still valuable appreciation of dancing of classis 's-Gravenhage of 1957.

In another article we will listen to some American voices.

L. Praamsma.

CAR HAD A PARKING PROBLEM. Parked on steep hill this car rolled 160 feet backward, smashed a fence, leaped a retaining wall and crashed into a home after the emergency brake failed. No one was hurt but damage was estimated at $250 to car and $1,000 to house.

A.R.S.S. BOARD MEETING

A BRIEF REPORT

The A.R.S.S. Board of Trustees met in Toronto on March 6, 7, and 8 availing itself of the fine facilities of the Rehoboth Christian Reformed Church. The President, Rev. Alvin Venema, chaired the meetings and secretary Rev. Michael de Vries recorded the minutes.

The following is a summary of the Board's action.

The Institute

The Institute has proved its worth. It appears that the need for these services was very great. The demands for instruction far exceed available manpower. Dr. Hendrik Hart, the only professor so far, is teaching five courses this year, three in Toronto and two in London, the latter being identical to the ones offered in Toronto. One of these deals with the philosophy of education and is attended by some fifty teachers. Much appreciation has been shown for this type of instruction which is of such vital importance to our Christian school teachers.

Another course is an introduction to christian philosophy and is attended by some 60 persons of a varied background in age and education. The third course dealing with problems in our Western civilization is attended by some 25 universtiy students from more than a dozen academic areas. Their enthusiasm is heartening.

The Board agreed that four or five public courses be given in Ontario as a continuation of the present curriculum. Some three areas will be added to the presentation of the teachers because of their immanent value to the cause of Christian education. The Institute teaching services will also be expanded to include Western Canada.

Institute Staff

The above makes it clear that this burden is too heavy for one man. We are therefore grateful that Drs. Bernard Zylstra will join Dr. Hart later this year to teach in the strategic area of law and political science. His services are urgently needed.

A highlight of the Board meeting was the interview with Drs. James Olthuis who hopes to complete his doctoral work this summer at the Free University of Amsterdam. Upon a very gratifying interview the Board decided to tender this promising scholar an appointment to the Institute to teach in the area of ethics and related fields. It is hoped he will accept this appointment.

Development and Student Affairs

Also reporting at this meeting were Mr. F. Cupido and Rev. J. Vander Stelt, directors of Development and Student affairs in Western and Eastern Canada respectively. It would take too much space to report in detail on their activities. Both men have travelled tirelessly conducting meetings at a great many places; they have addressed many groups, lectured to students, discussed the cause of Christian higher education with countless leaders of a great many sectors of life and they have given guidance to the increasing number of chapters. To these men goes the credit for bringing the A.R.S.S. to the students and the people during a difficult period of transition and confusion. Their work has not been easy. But it was work on which much depended during this crucial stage.

The Association

Growth in membership is encouraging. During 1967 some 344 persons joined the A.R.S.S. Thus far in 1968 some 77 persons have joined.

The Board decided to effect a shift in promotional emphasis. The present promotional outreach will gradually be replaced by Institute services. Institute staf members, at least for the next few years, will regularly visit student groups both in Eastern and Western Canada and offer courses to students, teachers and the public. This approach is consistent with the purpose of the Institute and will also constitute some financial savings. The Board is confident that, with the Lord's blessings, this will also set the A.R.S.S. on a course of rapid growth as far as membership is concerned. It is clear that this approach will make heavy demands on the Institute Staff as well as the Executive Director and Development Personnel.

Finances

In addition to the Association budget, a budget of $27,250.00 was considered for the Institute on the hopeful assumption that there will be three staf members. A financial statement for the year 1967 and a proposed budget for 1968 will soon be mailed to each member for consideration prior to the membership meeting scheduled for Hamilton on May 11, 1968. To raise the necessary funds constitutes a challenge for Board, Staff and all those who seek the Kingship of Christ in higher education. It is our fervent hope the unitedly we may put our shoulder to the wheel. With gratitude we may mention that the Institute campaign now stands at $58, 829.89.

Board Notes:

The Board as it met on March 6, 7 and 8 was comopsed of the following: Mr. H. Antonides, Mr. J. de Koning, Rev. M. DeVries, Rev. P. M. Jonker, Rev. J. Joosse, Mr. M. Koole, Dr. C. Seerveld, Rev. L. Tamminga, Mr. M. Vander Meulen, Mr. G. Vandezande, Rev. A. Venema, Rev. J. B. Vos. The Association's employees, Mr. J. Olthuis, Executive Director, Rev. J .VanderStelt and Mr. F. Cupido and Institute staff member, Dr. H. Hart, also met with the Board.

A letter of resignation was received from Rev. N. B. Knoppers who, because of the press of duties in the ministry, felt compelled to withdraw, and from Mr. G. Vandezande, who resigned for similar reasons.

The folowing have ended their term of office on the Board: Rev. M. DeVries, Rev. P. M. Jonker, Dr. C. Seerveld and Rev. A. Venema. The Board gratefully took note of their years of faithful service.

The following nominations for Board members will be submitted to the members at the annual meeting on May 11:

REGION I
(Central Fraser Valley, Vancouver Island, Seattle, Terrace, Central B.C., Prince George)
Rev. H. Van Andel and Dr. E. Piers.

REGION II
(Central Alberta, Calgary, Lethbridge)
Dr. P. Schouls and Rev. H. Venema.

REGION IV
(Grand Rapids)
Dr. P. G. Schrotenboer and Rev. R. Sikkema.

REGION VI
(Eastern Ontario)
Mr. M. Vander Meulen and Dr. Y. Kamphuis.

Sundries

Fruitful conferences have been held with representatives of Calvin College, Dordt College and Trinity College. Another consultation has been scheduled with a large delegation from Calvin College on April 30 and May 1. In addition, staf members have fulfilled numerous speaking engagements at a wide variety of institutions.

The demands for A.R.S.S. publications continue to run strong. This, too, is an avenue for inestimable service. Letters were sent to some 1200 colleges and universities drawing our publications to their attention and several orders have been received.

An anunal A.R.S.S. day will be sponsored to commemorate the opening of the Institute. The day will be held in a different place each year and will feature a lively program yith prominent speakers.

Conclusion

As the Board meeting drew to a close the awareness deepened that the Lord has richly blessed us and that the challenge is indeed very urgent. A new generation grows up among us that faces a world of science and technology that increasingly renounces God and His Word. It is a humbling experience to note the earnestness with which many of that new generation seek biblical light. No one among us may shirk the responsibility which is ours to bring the light of biblical guidance to them. This is a plea for unity. There has been much controversy around the aims and actions of the A.R.S.S. It is the Board's prayer that, in spite of many shortcomings, the Reformed community as a whole will become constructively involved in this urgent undertaking!

The Board of the A.R.S.S.
Louis M. Tamminga, Reporter

Let's Play Chess

Editor Mr. C. HESS

SOLUTIONS OF THE FEBRUARY PROBLEMS

No. 288 (Von Szaszy)

The author made a peculiar problem. As a miniature it is a fine piece of work. It cannot be classified among the "hard nuts", but, of course, the idea should be discovered first. Thereafter not much difficulty should remain anymore. That we have a tempo problem before us is clear, right from the start. After 1. N-K6, the black King has only two squares where he can go:

a. 1. —, K-B6; 2. R-QN7, K-Q6 (forced); 3. R-QN3 mate.

b. 1. —, K-K6; 2. R-KB7, K-Q6 (forced); 3. R-KB3 mate.

That is all that there is to it; "simple comme bonjour", right?

No. 289 (Halberstadt)

This producer of many excellent studies and endings has also made some problems. His products in our field bear a specific mark. In this case the whole solution rests on square QB3 (c3); several blockades result from what happens at that critical spot. 1. B-QB3 (not 1. P-B3??) makes a double threat possible: 2. NxP mate or 2. N-K5 mate. After 1. —, BxB; 2. NxP mate follows, because the black B stands in the way of the black R; and after 1. —, RxB; 2. N-K5 mate follows because the black R stands in the way of the black B. If the Rook tries to cover both threats in one move by 1. —, R-K6, the other black B is blocked and 2. Q-Q5 follows; and after 1. —, RxN; 2. Q-B6 mate has become possible just because the black R left his 3rd rank. This is a highly interesting problem, I would say.

No. 290 (Eerkes)

The threemover of Eerkes turned out to be very difficult. I seldom saw a problem so well balanced and with so many pinnings and such a number of excellent matepositions as this one. 1. P-R6, thr. 2. N-R5 check plus discovered check, KxP (forced); 3. NxP mate (both R at Q3 and N at K4 are pinned). The variations are just surprises:

A. 1. —, Q-N2 (to free the N at K4); 2. N-B5 disc. ch., KxP; 3. N-K6 mate, for now the N at B5 and the R at Q3 are pinned.

B. 1. —, N-Q4 (to free the R at Q3); 2. NxP (Q7), KxP; 3. NxP (B3) mate, for the Q is pinned again plus the N at K4.

No wonder that this problem got a first prize at a tournament in 1953.

No. 291 (Croes)

This problem was a second prize winner in 1943. It has a good number of merits. It is not too difficult in my opinion. The simple solution is 1. P-B4 (covers the Knight), thr. 2. B-B5 mate.

DUTCH

288. 1. Pe6 tempo.
a. 1. —, Kc3; 2. Tb7, Kd3; 3. Tb3 mat.
b. 1. —, Ke3; 2. Tf7, Kd3; 3. Tf3 mat.

289. 1. Lc3, dr. 2. Pe3: mat of 2. Pe5 mat.

290. 1. a6, dr. 2. Pa5 sch., Kd4:; 3. Pc6: mat.
a. 1. —, Dg7; 2. Pc5 sch., Kd4:; Pe6 mat.
b. 1. —, Pd5; 2. Pd2:; Kd4:; 3. Pf3: mat.

291. 1. f4, dr. 2. Lc5 mat.

TEACHERS WANTED

The London Parental Christian School invites applications for the position of a

(female) TEACHER

for the combined grades 1 and 2. London is an attractive city in South West Ontario and has a university.

Please write to the principal, Mr. Wm. Van Wieren, 25 Toulon Cres., London, Ont.

The Ottawa Christian School requires

A TEACHER

for the intermediate grades for the 1968/1969 schoolyear.

Please send your inquiries or applications to the principal, Mr. Ebel Geertsema, 19 Coleway St., Ottawa 12, Ont.

THE VICTORIA CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY invites applications for its primary grades

TEACHING VACANCY

Please address your application to Mr. H. Van Huizen, Principal, 661 Agnes Street, Victoria, B.C.

Calvin Chr. School of Clinton is in need of a

PRINCIPAL AND TEACHERS

for various grade levels.

Please send applications to Mr. Wm. Bakker, Box 317, Londesboro, Ont.

Neerlandia Chr. School will be in need of

2 TEACHERS

for Grades 4 & 5 and 7 & 8 for the 1968-69 school term. Send inquiries to Mr. John Piers, Principal, Neerlandia, Alberta.

St. Catharines

needs **TEACHERS**

in the primary and junior grades. Apply to Mr. J. Stronks, principal Calvin Memorial Chr. School, 300 Scott St., St. Catharines, Ont.

WILLOWDALE CHRISTIAN SCHOOL TORONTO

We will need two additional

TEACHERS

for the 1968-69 schoolyear, for grades 5-7 level. Please send applications or inquiries to the Principal, Mr. N. Vandooren, 60 Hilda Ave., Willowdale, Ontario.

STOP! Have you considered

TEACHING IN SMITHERS, B.C.

located in the heart of the Coastal Mountains? Positions are open in the lower grades, one grade to a classroom. For further information consult THE BANNER ads in the Feb. 23rd, March 1st & 8th editions. Then write Mr. H. Bakker, Box 2117, Smithers, B.C.

Haney - Pitt Meadows Christian School, located 30 miles east of Vancouver, B.C. needs a

TEACHER

for the intermediate grades starting Sept. 1968. Address all inquiries or applications to Mr. A. Vandenberg, 12468 N. 11th Ave., Haney, B.C.

Drayton, Ont. needs

TEACHERS

in the primary and intermediate grades. Apply to Mr. H. Schaly, principal, Calvin, Chr. School, Drayton, Ont.

Due to expansion the John Knox Christian School in Brampton will need

TEACHERS

for the 1968-1969 term. Send applications stating qualifications and experience to Mr. H. A. van der Windt, Principal, 82 McLaughlin Road S., Brampton, Ont.

Immanuel Christian School of Aylmer invites applications of a

TEACHER

for grade 1 & 2, 1968/69 schoolterm. Send you letter or inquiries to Mr. J. Groot, R.R. 3, St. Thomas. Phone 631-7329.

Trinity Christian School Burlington will need a

TEACHER

for grades 3 and 4, September 1968. Please send applications to J. VanderWoerd, 310 Silvana Crt., Burlington, Ont.

Calvin Christian School, Chatham, Ontario, will be in need of

TEACHERS

for various grade levels, for the 1968-69 school year.

Please send applications to the Principal, Mr. J. Postma, 72 Tissiman Ave., Chatham, Ont.

Are you interested in joining the Fruitland John Knox staff as a primary, junior and/or senior (rotary)

TEACHER

in our 8-room school? If so, contact John E. Top, principal, Box 27, Fruitland, Ont.

The Timothy Christian School in Barrie, Ont. needs a

TEACHER

for grades 3 and 4 by Sept. 1968. Please write to Mrs. J. Vandyke, 418 Codrington St., Barrie, Ont.

Calgary Christian School invites application for a

JUNIOR HIGH TEACHER

for the school year 1968-1969. Please address inquiries to Mr. G. Vanderveen, Prin., 2839 - 49th Street S.W., Calgary, Alberta.

Due to further study of two of our staffmembers the John Knox Christian School of Woodstock will need

2 TEACHERS

for the 2-3 and 5-6 grade levels. Please send your inquiries and applications to the principal, Mr. R. Vander Ploeg, 1045 Parkinson Road, Woodstock, Ontario.

The Sarnia Christian School needs

A PART TIME TEACHER

(three days a week) to relieve the principal and to assist in remedial work (primary grades). Send letters to Miss R. Van Westenbrugge, Princ., 1722 Dell Ave., Sarnia, Ont.

The very congenial staff of the 8-room Canadian Christian School of Jarvis, Ont. is sorry that

TWO TEACHERS

are leaving. Who will join us in a junior and a primary grade?

Please send application to the principal Mr. T. Bergsma, R.R. 1, Jarvis, Ont.

The Richmond Christian School (near Vancouver, B.C.) needs:

A PRINCIPAL & THREE TEACHERS

for the primary & intermediate grades. Apply to: Mr. J. De Vries, Principal, 976 Alberta Road, Richmond, B.C. (phone: 278-5944).

The Immanuel Christian School of Oshawa invites

TEACHERS

to apply for vacancies in the primary department for the 1968-'69 schoolyear. Send your letters to Mr. Wm. R. Rang, Principal, R.R. 3, Oshawa, Ont.

Langley Chr. School needs

2 TEACHERS

for grades 1 & 2, 3 & 4. Contact K. Elgersma, R.R. 3, Cloverdale, British Columbia.

The Brantford Christian School will be in need of

TEACHERS

for Sept. 1968 in the following grades: Grade 2; 3 & 4; 5 & 6. The school has 5 rooms, large playgrounds, and the use of a new gymnasium. Applications should be sent to: Mr. J. Kooistra, Principal, 7 Calvin St., Brantford, Ont.

The St. Thomas Ebenezer Christian School needs per Sept. 1968

1 TEACHER
for Grades 1 & 2 and
1 TEACHER
for Grades 5 & 6.

Send applications and inquiries to the principal, Mr. H. Marissen, 79 Lawton Street, St. Thomas, Ont.

The John Knox Christian School of Wyoming, Ontario, will need

A TEACHER

for the primary or intermediate grades, for 1968-'69 school year. Low rental apartment available. Please send inquiries and applications to Mr. J. Vreugdenhil, principal, Box 81, Wyoming, Ont.

The Springdale Chr. School will need a

TEACHER

for the intermediate grades, starting next September. Please direct inquiries to our principal, Mr. David L. Witt, R.R. 4, Bradford, Ont.

The Agassiz Chr. School in the beautiful Fraser Valley is in need of

2 TEACHERS

for the lower grades. Please send applications to the principal, Miss H. de Lange, Box 323, Agassiz, B.C.

The Vancouver Christian School needs an intermediate

TEACHER

Applicants with training or major interests in Art, French or Music are preferred. NUCS salary scale in effect. Please send all particulars in the first letter. Apply to the Principal G. Ensing, 5621 Illarney St., Vancouver 16, B.C.

The John Knox Chr. School of Clarkson, Ont. will need

2 TEACHERS

for September 1968, for the Junior and elementary grade.

Clarkson is a small community located on Lake Ontario, and connected by vast commuter train with Toronto 20 miles to the East and beautiful **Oakville, 5 miles to the West. It is the home of the** Sheridan **Park Research Center** and University courses are offered nearby.

Please direct applications and inquiries to the Schoolboard, P.O. Box 54, Clarkson, Ont. Attention: Mr. M. Geleynse. Telephone no. 822-0973 (3 lines).

We invite applications for the position of

ELEMENTARY TEACHERS

in all levels.

Attractive salary and benefits for experienced and qualified teachers. Consider the advantages and challenges of teaching in a large school system.

Write or phone for an application form: Mr. R. Klapwyk, Principal Calvin Christian School, 547 West 5th St., Hamilton, Ont. Phone 385-2045 (area code 416).

LONDON DISTRICT CHRISTIAN SECONDARY SCHOOL

For the next school year we will need

A TEACHER

of Mathematics, Geography, and Physical Education. Please send inquiries or applications stating references, qualifications etc. to Mr. W. Drost, Principal, 243 Tremont Road, London, Ont.

"Red Deer Christian School"
The Red Deer Christian School Society requires

2 (TWO) TEACHERS

for its school which will be opened Sept. 1968. Please sent applications to the President Mr. G. Ouwens, 3935 - 38 Ave., Red Deer, Alta.

The Edmonton Christian School Society invites

TEACHERS

of Reformed persuasion to apply for positions in our Christian School system from grades I to XI. A teaching-principal in the elementary grades is also required. Contact Mr. H. Konynenbelt, 3646 - 110 Avenue, Edmonton, Alberta, for further information.

Houston Christian School needs a

TEACHER

for grades 1 & 2, beginning Sept. 1, '68. This is an 8-grade 4-room school, 2 grades per room. This modern school is located in the beautiful Bulkley Valley, a tourist's paradise for scenery, hunting, fishing, boating, skiing, etc. For further informaton and/or application, please contact John Vander Ploeg, secr., Box 250, Houston, B.C.

The Calvin Chr. School of KINGSTON,

the University City of Eastern Ontario, will be in need of

TEACHERS

for the lower and the intermediate grades, for the 68-69 schoolyear. Please, send applications to the principal, Mr. H. van Rossum, 309 Van Order Dr., Kingston, Ont.

ABORTION - AN ISSUE OF JUSTICE

by S. L Wassenaar

An abortion is, in simple terms, the removal of the fetus from its natural environment, the mother's womb, and thereby terminating the life of the unborn child. Presently, under the provisions of our Criminal Code, abortion is prohibited except in cases where it is considered necessary to preserve the life of the expectant mother. It should be noted that the primary consideration is the physical well-being of the mother.

At the conclusion of our centennial year, our Justice Minister, Pierre Elliot Trudeau, introduced a bill into Parliament, termed Omnibus Bill, which proposes various amendments to the Criminal Code. Some of the items covered in this bill include abortion, homosexuality, lotteries, more humane treatment of animals. and various other penal reforms. One of the more controversial items of the bill is the proposal that the grounds for abortion be widened.

To adequately deal with all the proposals contained in the bill would be presumptuous, in view of the space allotted. I would, however, like to make a few comments on the proposal to widen the grounds for granting abortions. Under our present law, a qualified medical practitioner may, in good conscience, perform an abortion, should the expectant mother's life be in danger.

The proposed amendment would permit an abortion not only to save the mother's life but also to preserve her health. A qualified medical practitioner would perform the abortion, provided a therapeutic abortion committee had certified the need for such an operation. What actually constitutes health — physical, emotional, and mental — is left to the doctors who are placed in the unenviable position of determining if there is a need for such an operation.

By introducing such vague terms into our law, one can readily imagine where such legislation could lead. Women, threatened by varrious pressures, real or imaginary, will call upon their family doctors and request a therapeutic abortion for the sake of their health. I do not of course, envisage, should this aspect of the bill become law, that expectant women will flock to their family doctors for abortions. However, one need only look to other countries to gain some understanding of the popularity of this extreme remedy. Japan legalized abortion in 1948 and the number of legal abortions performed in that country for the eight years since 1950 come close to eight million. In the year 1955, there were 1,731,000 live births in Japan as against 1,170,143 registered abortions. Just imagine, the number of children prevented from entering life in Japan during the last ten years is nearly half of our entire present Canadian population. Before we legalize this type of mass slaughter, let us scrutinize carefully some of the arguments put forth by those favouring such legislation.

It is of interest to note that some of the most outspoken supporters of the proposed amendment are women, women in search of independence and freedom — freedom from the consequences of their own femininity. It is the search for this so-called freedom that appears to be the main impetus behind the movement to liberalize our abortion law. The argument is put forth that the unborn child is theirs and, therefore, they have a right to dispose of it at will. Such a harsh conclusion is made palatable by taking the view that the unborn fetus is not yet human but passing through various forms of lower animal life, and consequently no loss of human life resulting. This view, put forth by Ernst Haeckel a German biologist found wide acceptance at the turn of the last century. Today, enlightened medical science no longer supports such a view of man's early development. However, many people, and even some of our legislators in Ottawa, still cling to this old theory, in spite of the fact that medical science tells us that life produced at inception is human life. Two sets of genetic patterns unite to form a new creature. There is no fundamental difference between life in the womb and the life of the child after birth.

Another suggested and often posed question is, Why have a child who is not wanted? The answer to this can also be phrased, Why conceive a child who is not wanted? Once the child has been conceived, it should have the right to be born. We must never grant to the mother the status of a god who can decide whether her unborn child shall live or die. A mother has no proprietary interest in her child. She does not own the child and she cannot decide to get rid of it as one would a litter of unwanted kittens. The unborn child is a creature of God and given to the parents in trust for Him.

A far greater problem is posed by the conceived child destined to be born with a mental or physical defect. Medical men inform us that it will be many years before they possess the medical means to remedy genetic defects in the womb. It should be pointed out, however, that a great number of defects previously suffered by infants can now be prevented or cured and the research in this field continues. To favour abortion of the unborn child on the basis that this child may be physically or mentally defective also poses some serious problems. Prenatal defects are difficult to determine with accuracy. To terminate life which may be defective means, of course, that healthy children may be sacrificed in a professional guessing game. If we do advocate abortion on the basis of probable defects, this could result in a decline in medical research in this area. To dispose of the mentally and physically defective child may be an easy way of tidying things up for distraught parents. But let us not be concerned with tidiness for the sake of tidiness lest we stumble in the same trap which caught Nazi Germany in its efforts to build a superior race.

Another problem where abortion is prescribed as a remedy by proponents of the amendment is in the case of rape. Rape is committed if a male person has sexual intercourse with a female person other than his wife against her will, or with a person legally considered too young to consent. The perpetrator of such a crime should, of course, be punished and our Criminal Code prescribes a maximum penalty of life imprisonment and whipping. By granting the victim an abortion in such a case would, in effect, be capital punishment for the innocent unborn child. To advocate abortion for rape cases is actually not necessary at all now. In the first place, accusations of rape are often the only plausible explanation an erring female can produce when unexpectedly discovered in a delicate situation. In genuine cases of rape, the police will be involved immediately and will direct the victim to her doctor, who can prevent conception. A drug called Stiboestrol can prevent pregnancy if given in sufficiently high doses within five days after copulation. This pill can and is given to prevent pregnancy in rape cases. It does not induce abortion but prevents implantation after fertilization has occurred. Further development of such a drug could well make this article and the amendment under discussion somewhat academic. If such pills can be readily obtained and improved so that the effective time afterwards can be increased from the present five to say thirty days, the whole issue may move into the area of private decision.

Much will be said and written about this particular amendment in the months ahead. Our legislators must decide whether they can support a bill which deals with abortion, homosexuality, lotteries, penal reform, and more humane treatment for animals. It is somewhat ironic that our centennial year, a year which held out greater hope for mankind in its emphasis on civil liberties, saw a bill introduced advocating greater protection for domestic pets and less protection for the most defenceless member of our society, the unborn child. Our legislators must vote for this Omnibus Bill in its entirety, a feat well nigh impossible, and a sad commentary on our democracy. No legislator can, in clear conscience, vote for a bill containing so many diverse items. It may well be that our government, and more particularly our Minister of Justice, is not too interested in the differing views of the government supporters in the House, and even less in the views of the general public. The Commons Health and Welfare Committee, a committee set up to study the proposals and give ear to the various recommendations made by delegations, produced its interim report before all the scheduled delegations had been heard.

Many delegates appeared before the committee to voice their opposition to the abortion amendment. The Roman Catholic church and many of its lay groups have launched a vigorous campaign against this amendment. In Quebec, and also elsewhere, the Roman Catholics are firmly united in their views on moral problems and have voiced their opposition. This, of course, brings in the whole issue of separation of church and state. There can be little doubt but that from a religious standpoint, abortion as proposed cannot be supported. The Vatican Council took the stand that "from the moment of its conception, life must be guarded with the greatest care, while abortion and infanticide are unspeakable crimes". Our Bible also warns us to be wary of those who practise abortions and equates it to the crime of murder.

Can a person seek to impose his religious convictions on the general populace by legislation? Most of us would say that this cannot be done. However, this may not be the issue at all in this case. Once we come to the conclusion that life in the womb is human, any curtailment of it would be murder and excusable only in the extreme case when the mother's physical health is at stake. Looking at it in this light, opponents of the amendment can and should exercise their duties as citizens and make their views felt. It is not an imposition of one's narrow religious views but more than that. A Christian cannot tolerate murder since it is in violation of God's law. This Christian is also a citizen, as are all non-Christians, and together they cannot stand idly by when the rights of their fellow citizens are violated. The unborn child has a right to our civil liberties, justice and the right to life. It is our duty as members of a political state to protect the rights of the most defenceless member of our society, namely, the unborn child.

To oppose the amendment is only a halfway step. Efforts must be made to familiarize parents with the latest methods of birth control. Those who do not want or are unable to care for children should have the means to prevent conception. Prevention is part of the answer, not ex post facto murder. For the conceived child, protective legislative reform should be enacted. The heavy burden of carrying out these reforms will fall on the medical profession, our various social agencies, and the church. They must together give the unwanting mother the will and ability to bear and, if possible, to care for her unwanted child.

Mr. Wassenaar is a graduate of Calvin College and Osgoode Hall Law School and a member of the First Christian Reformed Church of Toronto, Ont.

EVERY PIECE IS AN ORIGINAL with many major and smaller carvings, at the Spring showing and sale of Eskimo carvings by the Canadian Guild of Crafts. Seven Arctic posts contribute to the displays.

Conformity is not necessarily a virtue

A tremendous variety of peoples comprises Canada. This variation is usually defined in terms of national origin. That is why we constantly talk about the so-called French problem, for example. Cutting across the different language groups, however, are the diverse beliefs that people cherish. These beliefs are usually ignored or given only superficial attention in the ongoing debate about national unity. The inevitable result is that men are caught on the horns of a false dilemma. They think merely in terms of French and English. Such a shallow approach only adds to the frustration men seek to be relieved from. It should not at all surprise us, therefore, that positions harden and debate grinds to a halt. Men no longer communicate even though they may be speaking the same language.

A case in point is the stalemate between René Levesque and Pierre Elliott Trudeau. Both men are politically astute, refreshingly articulate and, to top it off, fluently bilingual. Yet they sharply disagree. Whereas Mr. Levesque fervently promotes the religion of separatism, Mr. Trudeau eloquently expounds his belief in federalism. Both gentlemen appear utterly convinced of their viewpoints. Despite an obvious ability to disclose their views in French as well as English, they do not communicate; they do not see eye to eye.

There is obviously much more to a country's life than the language of its people. It will therefore simply not suffice for Canadians to become bilingual in order to bring about the much-desired national unity. While the ability to speak more than one language will certainly help in understanding our neighbour, bilingualism alone will not resolve the basic differences Canadians have. The underlying causes of division among men go beyond language. Language is but the vehicle, the means, by which we express what lives deep in our hearts—hearts which are committed to differing beliefs about the ultimate meaning and purpose of life, "For out of the heart are the issues of life."

There is no use in trying to gloss over our deep differences. In doing so we would only fool ourselves and create a superficial uniformity. Such uniformity is neither healthy nor lasting. It is irresponsible not to discuss frankly what divides people. To try and develop national unity without recognizing diversity of conviction is to try the impossible. Before Canada can fully enjoy the real benefits of diversity, however, she must recognize that true equality of opportunity can exist only if the differently-directed human communities are allowed to develop and express their views of life freely through organizations and institutions of their own choosing.

Canada can be a free nation only if its citizens realize that conformity is not necessarily a virtue. Frank admission of and proper respect for fundamental differences of conviction as well as equal opportunity for all to live according to the dictates of one's heart within the framework of non-discriminatory laws, makes for more harmony than the imposition of the prevailing notion that men must suppress their basic beliefs for the sake of a colourless, artificial unity. The equality of opportunity we must try to achieve in our nation requires that all Canadians can live without having to compromise or renounce their respective ways of life. Let's not delude ourselves by thinking that there is an easier, quicker way out. Not if we want Canada to last.

The sponsors of this commentary are committed to the Word of God. Scripture commands that man's entire life be spent in the service of his Maker. Many disagree with the biblical imperative that a nation's life honour the liberating laws of its Lord. Nevertheless, even though our number is relatively small, we wish to be of service to our land in such a way that its labour relations, political affairs and education begin to reflect the unifying power of the christian gospel.

In order to be of such christian service, we plead with all in authority to recognize that our society is pluralistic; that Canadians should not be regimented, but that justice and liberty be extended to *all*—also to the christian community so that it is no longer handicapped in its effort to contribute to the development of Canada's national life. To do less is to discriminate.

Gerald Vandezande

CREATION IMPORTANT TO LENT - EASTER

If it were true that the world is four and one-half billion years old and if it were true that man ascended from a lower form of life, how would that affect the commemmoration of our Lord's passion and resurrection? Christ's suffering, death and resurrection are based upon the fact that God in the beginning created a mature, perfect world, and this perfection was destroyed when sin entered the world as related in Genesis, chapter three. Suffering and sin entered the world as a result of sin and all of nature was affected. And yet God demands perfection of us as He states in Matthew 5:48: "Be ye therefore perfect, even as your Father which is in heaven is perfect." Nothing in this world can ever be perfect even in spite of assertions that the world is developing toward perfection. Christ Jesus entered our world to suffer and die as our Substitute and to achieve perfection for us. His resurrection is proof that His atonement was accepted by a just God.

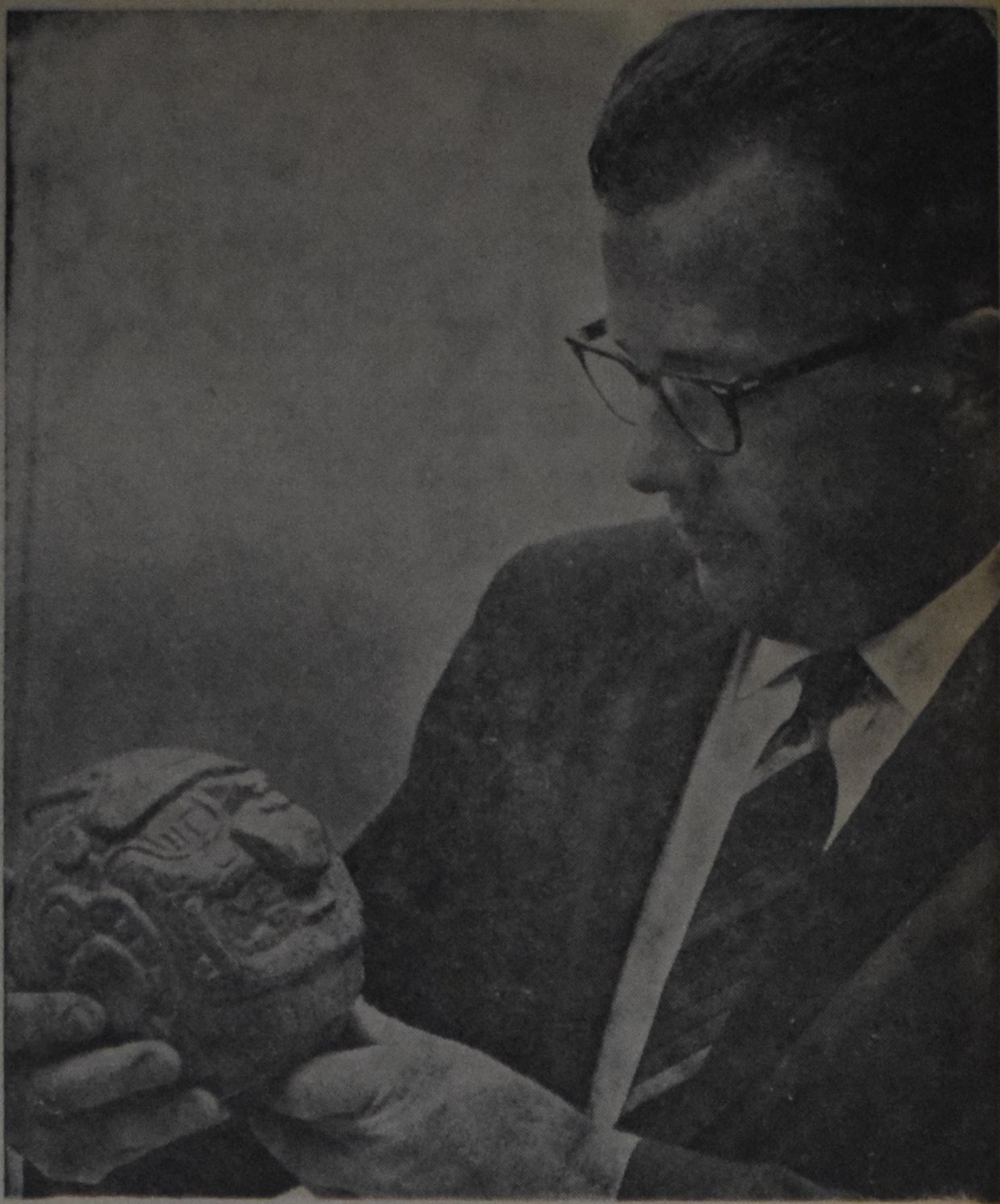
Now if it were true that the world has gradually developed, meaning that there was never a time it was perfect, Christ's suffering and death would have no purpose whatsoever.

—Bible Science Newsletter.

Wife Preservers

The top of a six-pound ham can makes a dandy iron rest. Clean it out and bind sharp edges with self-sticking cloth tape.

MUSEUM FINDS A PRICELESS JADE. Dr. David Pendergast, assistant curator of Royal Ontario Museum, examines carved jade head of a Mayan Indian diety, unearthed by museum field team in ancient tomb in British Honduras. There is nothing equal in value to the head which is the largest carved jade found, it dates from 550 A.D. The museum has an agreement with British Honduras that all artifacts will be divided between them, and a toss be made for first choice. The Mayan head represents the sun god, Kinich Ahav.

"Canada at the Crossroads"

Mr. Robert N. Thompson, M.P., addressed some 600 attentive listeners on Tuesday evening, March 26, in the auditorium of the Vincent Massey Highschool in New Westminster, B.C. at a meeting sponsored by District #7 of the Christian Labour Association of Canada.

Mr. Thompson began by reviewing the tremendous changes in the last decades that are rapidly remaking our society. He described modern inventions, particularly the invention of atomic power, as a breakthrough with far-reaching implications on society everywhere. The second change described by the speaker was the tremendous speed-up of communication and travel, making possible man's exploration of outer space. He said that man faced a challenge of mastering these inventions and channeling them in the proper direction or being destroyed by his own inventions. Mr. Thompson then went on to describe three dangers that pose a threat to human society.

In the first place, he referred to the disrespect of the individual and his rights in modern society. This brings about the depersonalization of the human being. At bottom, this depersonalization is a denial of man's creation in the image of God. The speaker stressed that God made man as individuals, not as faceless members of a mass. For this reason, the basic freedoms are very significant and must be protected, and it must be realized that God is the author of liberty. Where this is not recognized — and the speaker warned against this trend in Canadian society — freedom and the individual person are in jeopardy.

The speaker cited the example of labour unions, who had done much good in the welfare of the working man. But, Mr. Thompson warned, today the working men are in danger of being oppressed by unions that do not respect individual liberty. If freedom means the right to choose, it must include the right to choose not to join a union with which one cannot agree.

In the second place, the speaker described the withdrawal of people from society. They feel helpless and frustrated and unable to play a meaningful role, and then they often turn to isolationism by caring only for the things within their own narrow confines. Men then become content to relegate all responsibility to organizations and to an all-power state.

Mr. Thompson described the third danger as man's imagining himself to be independent of God and therefore able to solve his own problems. This casts humanity adrift on a sea of relativism and cynicism. One of the results of this denial of absolutes is a breakdown in morality. Then the normal becomes what the average person finds acceptable. This means a lowering of standards, reflected in a current drive to ease the law on divorce, sexuality, and abortion, the speaker asserted.

Mr. Thompson also briefly mentioned the crisis and confusion of our day reflected in the economic and financial institutions. He said that if the Canadian citizens had known how close this nation had come to the edge of economic disaster similar to the depression of 1929, only a few weeks ago, many people would not sleep as peacefully as they do now.

Mr. Thompson appealed to his hearers to become involved in the burning problems of our time and to seek responsible answers in the light of God's revelation. He stressed that the future of a free Canada is dependent on man's willingness to acknowledge God's authority.

In the discussion period several questions were answered by the speaker.

Harry Antonides.

Mr. W. POSTHUMUS

On Friday, March 22 the Law Society of Upper Canada held its Ninth Annual Call to the Bar Ceremonies in the O'Keefe Centre, Toronto. Three hundred and fifty new lawyers were addressed by Chief Justice Cartwright of the Supreme Court of Canada. He explained the phrase "Call to the Bar". The bar or rail which may still be seen in some law courts was previously a physical separation but now a symbolic division between council, those who are legally allowed to act as barrister to plead a cause for an accused, and the general public.

Chief Justice Cartwright also pleaded for respect for law, expressed concern for the too frequent criticism of courts, and asked the public for greater cooperation with those atempting to enforce the law.

Following the address, the stage was set for a special session of the Supreme Court of Ontario during which the new lawyers were sworn in as Barristors and Solicitors before Chief Justice Wells of Ontario.

We congratulate Mr. Wietse Posthumus of Toronto who received the call to the bar having passed **with honours** from the Bar Admission course.

THE WORLD AROUND US

Some effects of the war on the United States

(N.B. This article had been written before President Johnson announced that he will not be nominated for a new term of office as president. —Editor)

When World War I broke out the United States was in the throes of a strong isolationist movement, and the war had been in progress two years before the United States entered — and then she only did so with mixed feelings. Her entry into World War II was decided for her by Japan; the bombing of Pearl Harbour united the country solidly on a pro-war footing. But the war in Vietnam has left the U.S. more divided than she has been at any time since the Civil War. A little known Senator almost beat President Johnson in the New Hampshire Primaries, even though McCarthy had been given very little chance of success, and the President's write-in campaign was well run and well financed. The peace platform of McCarthy has drawn Bobby Kennedy in the race for the presidency, and the three-way race will probably split the Democratic party wide open. Thousands of draft dodgers have elected to leave their country and live in Toronto, London, Paris, Copenhagen and Stockholm rather than serve in a war which they consider to be unjust. In many cases these young people have lost all ties with their home because their parents consider them traitors to the cause and have disowned them. Many other young men are in jail because they refuse to serve; they are not conscientious objectors, they are just against THIS war. President Johnson does not have one aide left who was with him when he took office after President Kennedy's assassination, and many former aides to him have written books or articles against this war which the President so vigorously pushes.

There is no clear-cut dividing line between pro and anti war sentiment. On the whole it seems that most of the younger people are against the war. This is no doubt because many of them are more closely involved with the war. It is the young man who has to interrupt his education, or postpone his wedding, or give up the new-found job, or leave his young wife and children to go and fight a war many thousands of miles away from home. Many of the more educated people are also against the war — many on moral grounds, but also many because they know the Johnson's statements about having a 'commitment' in Vietnam are not true and that the legal basis for this war is very shaky indeed. Many people (most notably Dr. Spock) object to the bombing of North Vietnam without a formal declaration of war. How can you tell a nation to come to the conference table to discuss peace when you never declared war against them?

Many civil rights workers and others interested in the war on poverty are beginning to find out that it is not possible for the United States to fight two wars — despite the President's claim to the contrary. Many poverty programs are short of funds because the war costs so much. The mayor of Newark complained in a recent television interview that all his pleas for aid from the federal and state government have been left unanswered; nothing has been done yet in that city to ameliorate the situation, and both white and black leaders are afraid that the summer of this year will bring worse riots than those of last year. The tremendous receptions that Robert Kennedy has received in Negro communities is in part because he has promised them more aid for their programs. These people have realized that all the great programs Johnson has spoken about will not help them one bit as long as the war takes the money that their programs so sorely need.

The recent monetary crisis can also in part be attributed to the war. The army in Germany, tourists taking money out of the country, and a trade deficit undoubtedly harm the U.S. dollar, but all the money spent by the soldiers in Vietnam, or while in Hong Kong, Manilla, Tokyo, and Australia where they are sent for rest and recuperation are a much bigger drain on the dollar. Preventive measures to maintain a stable currency will mean higher taxes for the American people, and maybe a curtailment on the amount of money a tourist can spend in another country. Neither of these measures is likely to endear the present administration to the public, nor make the war more popular.

The U.S. is the leader of the free world, but it has to depend on cooperation by other countries — on consent and trust. For the U.S. to remain the effective free world leader it is necessary that the other countries agree that the U.S. is doing the right thing. If the U.S. loses this cooperation, it will become a leader without a following, a strong bastion isolated from the world without any friends. The war in Vietnam is slowly driving the United States into that direction. France is already very anti-U.S.; Sweden and Denmark disapprove of the war and give asylum to deserted U.S. servicemen and draft dodgers. In Germany and England large demonstrations are taking place to try and have the respective governments come out with a statement that they disapprove of the war. Eventually public opinion will probably drive these governments to this step.

The number of people opposing the war within the U.S. seems to be increasing, but there is a small and vocal minority of 'super-hawks' who want the U.S. to adopt all necessary drastic measures to bring the war to a successful conclusion. Representatives Joe Pool (D. - Tex.) suggested in Dallas last year that the U.S. should declare war so that concentration camps could be set up for people who are delaying the war. "Peaceniks" would then come under the sedition laws and the Justice Department could move them to concentration camps and leave them for the duration of the war. In May of 1967, F. E. Hebert, Jr., (D. - Louisiana) suggested that the Justice Department disregarded the First Amendment right of free speech and prosecute those who urged young men to defy the draft laws. Representative James Haley (D. - Fla.) was loudly applauded by a group of supporters when he proposed the following treatment for flag burners: "I'd take them 200 miles out on the ocean, tie an anchor around their necks, throw them overboard and let them swim to any country whose flag they can respect."

When elected representatives of the people can voice such opinions in public it is obvious that there is something lacking in the United States. Similar harsh and bitter sentiments are voiced by the picketers for peace and black power activists use even stronger language to expound their views. What has become obvious in the past year is that the spirit of reconciliation is missing; no one is willing to sit down and reason with the opposing side anymore; militancy has become the key word, and each side is so sure they have the right answer that they are not willing to listen to any other view. Unless some method can be found to ameliorate the situation, this summer could be the worst the U.S. has experienced in the last hundred years. Peace groups are planning massive demonstrations; black-power leaders are talking of more and uglier riots; police forces in most of the large cities are buying the latest in anti-riot equipment, among it 20-ton armoured personal carriers that carry .30 caliber machine guns, tear-gas launchers, a smoke screen device, chemical fire extinguishers, hoses and a siren so high-powered that its wail can temporarily stun rioters.

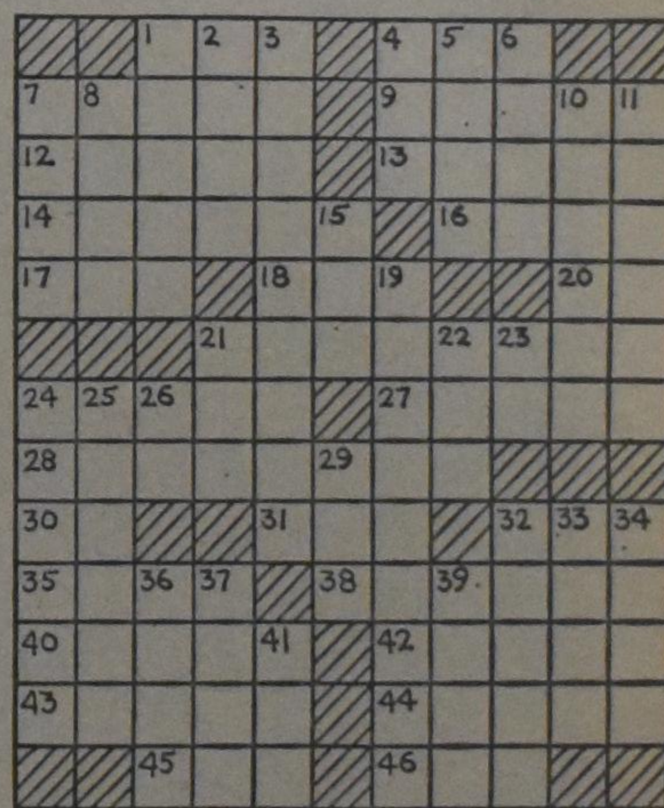
And so prepared awaits the land of the brave and the free the summer of nineteen sixty-eight.

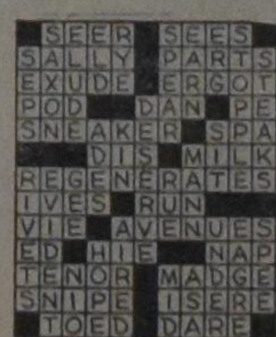
J. J. Bout.

CROSSWORD PUZZLE

ACROSS
1. Muscle twitch
4. Diving bird
7. Slow: music
9. Musial and others
12. Body of water
13. Pacific island group
14. Kind of daisy
16. Tote
17. Place
18. Etcher: abbr.
20. Depart
21. Man from Toronto
24. Gush
27. Jabs by Joe Louis, for example
28. Hides
30. Close to
31. Owing
32. White linen vestment
35. Final
38. Grit
40. Anesthetic
42. Goddess of peace
43. Napkin
44. Wading bird
45. Girl's name
46. Distress signal

DOWN
1. Negotiate
2. Lupino and others
3. Satisfied
4. Beast of burden
5. Western state
6. Hindu god
7. Hurl
8. Dull pain
10. Kind of candy
11. Drawing rooms
15. Insect
19. Exhibition rooms
21. Grampus
22. Thing: Latin
23. Whether
24. Ascended
25. Spud
26. Not: prefix
29. Calendar abbreviation
32. Affirms
33. Smooth
34. Internal decay of fruit
36. Leveling piece
37. Web
39. Constellation
41. Cereal grain

SOLUTION to previous Crossword Puzzle

With thanks to the Lord we are happy to announce the birth of our daughter,

SANDRA JEAN

A sister for Gaylene.

Sid and Jennie Byma, nee Pool.

March 23, 1968.

90 Ripplewood Crescent, Kitchener, Ontario.

Grateful to the Lord we announce the birth of a daughter and sister. We called her

SHEILA JOY

March 30, 1968.

George & Sadie Mantel, nee Fennema.

Louise.
Marlene.
Harold.
John.

R.R. 4, Dundas, Ont.

With gratitude to the Lord we announce the birth of our son and brother

MARC ANTHONY

Mr. and Mrs. J. Hovingh (nee Zeyl).

Dita
Albert
Hans
Ernest

April 1, 1968.

1935 Royal Crescent, London, Ont.

With joy we announce that we received from the Lord a daughter

MICHELLE RUBY ANN

A sister for
Carl
Roy
Randy and Bruce.

Born in Belleville, April 2, 1968.

Rev. and Mrs. E. Gritter.

Mr. and Mrs. Adrian Benschop of R.R. # 3, Little Britain, Ont. are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

JACOBJE (SHIRLEY)

to

Mr. HERMAN HENDRIK HAGENS

son of Mr. and Mrs. H. J. Hagens of Calgary, Alberta.

The wedding will take place D.V. on Saturday, May 4, 1968 at 3.30 p.m. in the Rehoboth Christian Reformed Church, Scugog Road, Bowmanville,

Rev. J. Westerhof officiating.

Mr. and Mrs. P. Hofstra would like to announce the engagement of their daughter

MARIA

to

TOM OEGEMA

April 13, 1968.

78 Pearl St. W., Brockville, Ont.

Mrs. G. Ensing wishes to announce the engagement of her daughter

TERESA

to

GEORGE HOFSINK

son of Mr. & Mrs. W. G. Hofsink of Smithers, B.C.

49 Albert St., Guelph, Ont.

Mr. and Mrs. R. Kingma of R.R. # 7, Strathroy, Ont. are pleased to announce the engagement of their daughter

RUTH

to

Mr. HANK HAAN

eldest son of Mr. and Mrs. L. Haan of R.R. # 5, Strathroy, Ont.

April 15, 1968.

Net eenvoudig persoon, Chr. Ref., zoekt

CORRESPONDENTIE - KENNISMAKING

met eenvoudig meisje, tussen 32—40 jaar. Brieven onder no. 2047, % Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

1928 — 1968

On May 1st, 1968 our parents

DIRK DYKSTRA

and

DINA DYKSTRA, nee RIEMERSMA

hope to celebrate, the Lord willing, their 40th wedding anniversary.

That God may bless and keep them in His care for many years to come, is the wish of their thankful children and grandchildren.

Fanny and Albert Hazelaar, Richmond, B.C.
Glenn and Mattei Dykstra, Taber, Alta.
Shirley and John Bos, Redcliffe, Alta.
Wicky and Fred Kruitbosch, Medicine Hat, Alta.
Peter and Sylvia Dykstra, Medicine Hat, Alta.
Tina and Bill Boer, Kamploops, B.C.
23 grandchildren.

Open House on May 3rd at 620 - 15th Ave. North, Port Alberni, V.I., B.C.

On 18 April, 1968 our uncle and aunt

MICHAEL VANWYCK
(Machiel van Wijk)

and

MARIA BLANGÉ

of 62 Delaware Avenue, Hamilton, Ontario will celebrate their 25th wedding anniversary.

On behalf of their relatives in Canada, U.S.A. and The Netherlands we wish them God's continued blessings.

Mr and Mrs Machiel Van Wijk, Kingston, Ontario.

---

18 April 1968 is een hoogtijdag voor onze vrienden:

de Heer en Mevrouw

M. VANWYCK

62 Delaware Ave., Hamilton, Ont.

We hopen dankbaar met hun te gedenken dat de Heere hen 25 jaar geleden in het huwelijk heeft verbonden en wensen hen nog vele gelukkige jaren.

Mr. & Mrs. O. Bouma.
Mr. & Mrs. G. Bulthuis.
Mrs. R. Dykstra.
Mr. & Mrs. P. Ipema.
Mr. & Mrs. G. Meester.
Mr. & Mrs. F. Plantinga.
Mr. & Mrs. A. Van Hardeveld.

With gratitude to the Lord, and thankful for His blessings, we hope to remember on April 21st, 1968, the 25th wedding anniversary of our parents

GERRIT PLANTINGA

and

ANN PLANTINGA—BAKKER

Exodus 14:15.

Their thankful children:

Ann
Minnie - Henk
Stewart - Theresa
Ellen
Grace
Henry
Norman.

Reception on Friday, April 19th, at 8 p.m., 3257 Mayfair Place, Burlington, Ont.

On Saturday, April 20th the Lord willing we hope with our parents

JOHN WINTERS

and

ALICE WINTERS—HANSMAN

to celebrate their 25th wedding anniversary.

May the Lord bless them for each other and for us.

"But the mercy of the Lord is from everlasting to everlasting upon them that fear him and his righteousness unto children's children." - Psalm 103:17.

Cor and Rita Byl and Kevin.
Harry and Willy Eisses.
Henry.
Clarence.
John.

R.R. # 2, Alliston, Ont.

Heden nam de Heere tot Zich in Zijn ondoorgrondelijke goedheid onze geliefde vrouw, moeder en grootmoeder,

ELSJE ENGELAGE—
VAN DER HEIDE,

op de leeftijd van ruim 70 jaar.

Háár heengaan was: VREDE!!!

Haar diep bedroefde man en kinderen:

Mr. Frederik Engelage, Newmarket, Ont.
Antje Kloppenburg—Engelage, Hoogeveen, Holland.
Dinie Fictorie—Engelage, Zwartemeer, Holland.
Harry Engelage—Verschoor, Hemmingford, Quebec.
Wm. Engelage—Spaans, Newmarket, Ont.
Geo. Engelage—Eissen, Agincourt, Ont.
Hemmo Engelage—Schutter, Newmarket, Ont.
Trudy Snijder—Engelage, Oshawa, Ont.
Jane Buys—Engelage, Newmarket, Ont.
Hill Engelage—Katerberg, Brooklin, Ont.
Frank Engelage—Tjoelker, Vandorf, Ont.
Gerty Jansma—Engelage, Brooklin, Ont.
Marg. Tjoelker—Engelage, Cooksville, Ont.

en 44 kleinkinderen.

April 1, 1968.

De begrafenis heeft plaats gehad op donderdag 4 april 1968 om 2 uur n.m. vanuit de Holland Marsh Christian Reformed Church.

De vrouwenver. "Ruth" van Holland Marsh geeft hiermede kennis van het overlijden van haar medelid

Mrs. FRED ENGELAGE.

Trooste de Heere haar echtgenoot, kinderen en kleinkinderen.

"Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem die ons heeft liefgehad." - Rom. 8:37.

1 April 1968.

R.R. 2, Newmarket, Ont.

Het bestuur & leden.

Notice to Creditors and Others

The Estate of JANNES (James) KERSSIES. All persons having claims against the Estate of the above mentioned late of 4166 Hickory Drive, Township of Toronto, now Town of Mississauga, County of Peel, who died at the said place on the 7th day of September, 1967, are required to file proof of same with the undersigned on or before the 31st day of May, 1968.

After that date the Estate will be distributed, having regard only to the claims of which I shall then have had notice.

LEONARD VERBEEK,
Barrister and Solicitor,
99 Shendale Drive,
Rexdale, Ontario.
Solicitor and Administrator of the Estate.

TENDER NOTICE

KITCHENER, ONTARIO

K-W Christian School Soc.

Sealed tenders (stipulated sum contract) for a three classroom school with auxiliary room, approximately 5,500 square feet will be received by the undersigned, delivered by mail or hand until 5:00 P.M. on Tuesday, April 30, 1968.

Plans and specifications are now available to general contractors only and may be obtained from the office of the Architect.

A deposit of $50 payable to the Architect is requested for plans and specifications. Same will be returned when plans and specifications are returned in good condition.

Each tender must be accompanied by a 5% Bid Bond. A 100% Performance Bond will be requested.

Lowest or any tender not necessarily accepted.

KRUSCHEN AND DAILEY
PROF. ENGINEER AND ARCHITECT
WATERLOO SQUARE
WATERLOO, ONTARIO.

FOR OUR FARMERS

SUGGESTED STRUCTURE AND FUNCTION OF ONE FARM ORGANIZATION

The farm organization is very much like outlined in a much quoted speech of Mr. Watson Peat, Scottish farm leader.

— To provide assistance to the individual farmer; i.e. with bookkeeping, legal aid, management consulting.

— To guide and influence his thinking on current problems, originate ideas, the feasibility studies on ideas.

— To collect the views of farmers; assess and formulate problems.

— To seek solutions for the problems; i.e. by presenting the problems to the government, the public and by representing the farmer to other sectors of the economy.

Steps have been taken towards the formation of one farm organization in Ontario. A committee has been set up consisting of 5 representatives from each the Ontario Farmers Union and the Ontario Federation of Agriculture and 6 representatives from other farm groups. When in turn talking to strong supporters of either organization one cannot help but wonder if this one organization will ever be realized. Most people agree with the idea, but everybody sees theirs as the prototype organization.

However, looking in another direction to the forces that favour the formation of such an overall body, it is easy to become convinced that one organization will eventually encompass and represent all farmers. For example the involvement of the Ontario Deputy Minister of Agriculture, Mr. E. Biggs, the committee on farm income, Hedlin-Menzies. Many more prominent farm leaders and very many individual farmers.

It is clear that one General Farm Organization would have to:

1. Get the backing of as close to 100% of all farmers as possible.
2. Combine the interests of many different groups: perhaps this overall body should be referred to as an Agricultural Council rather than an organization, i.e. 'club'.

1. To meet the first condition: Farmers must make themselves or be made familiar with the way such a Gen. Farm Council would work. They would want to be satisfied that they, the farmers, would have an important say in it. The only way to do this is to set up a system of electing such a council that would give every farmer a meaningful choice. County, zone or province wide elections should be organized to elect the directors.

The Council would have to have the help of the best professional brains available who would have the interest of all farmers at heart.

Farmers should support such an organization financially in such a way that they would know exactly how much, when and what for they were paying. Compulsory check-offs and contributions are considered by many to be the only way Possibly so, but the degree of compulsion would entirely depend on the degree of resistance by farmers to support this body. In any case the government is unlikely to pass legislation to enable one farm organization to be formed on a compulsory basis without a referendum to make sure that a good majority of farmers were actually in favour.

2. To combine the interests of many different groups the council would have to be set up on a broad enough base to make room for these organizations. A sort of parliamentary structure would perhaps be best suited to ensure that all could present their views and be given some influence.

The only way such an organization could work effectively would be through emphasizing the common interests of all farmers and de-emphasizing the differences and conflicting interests. We must see over top of our own narrow interests. This is a requirement that we must fulfill.

The financing of the different groups making up the council should perhaps be done on a per member basis from the one contribution made by farmers to the Farm Council.

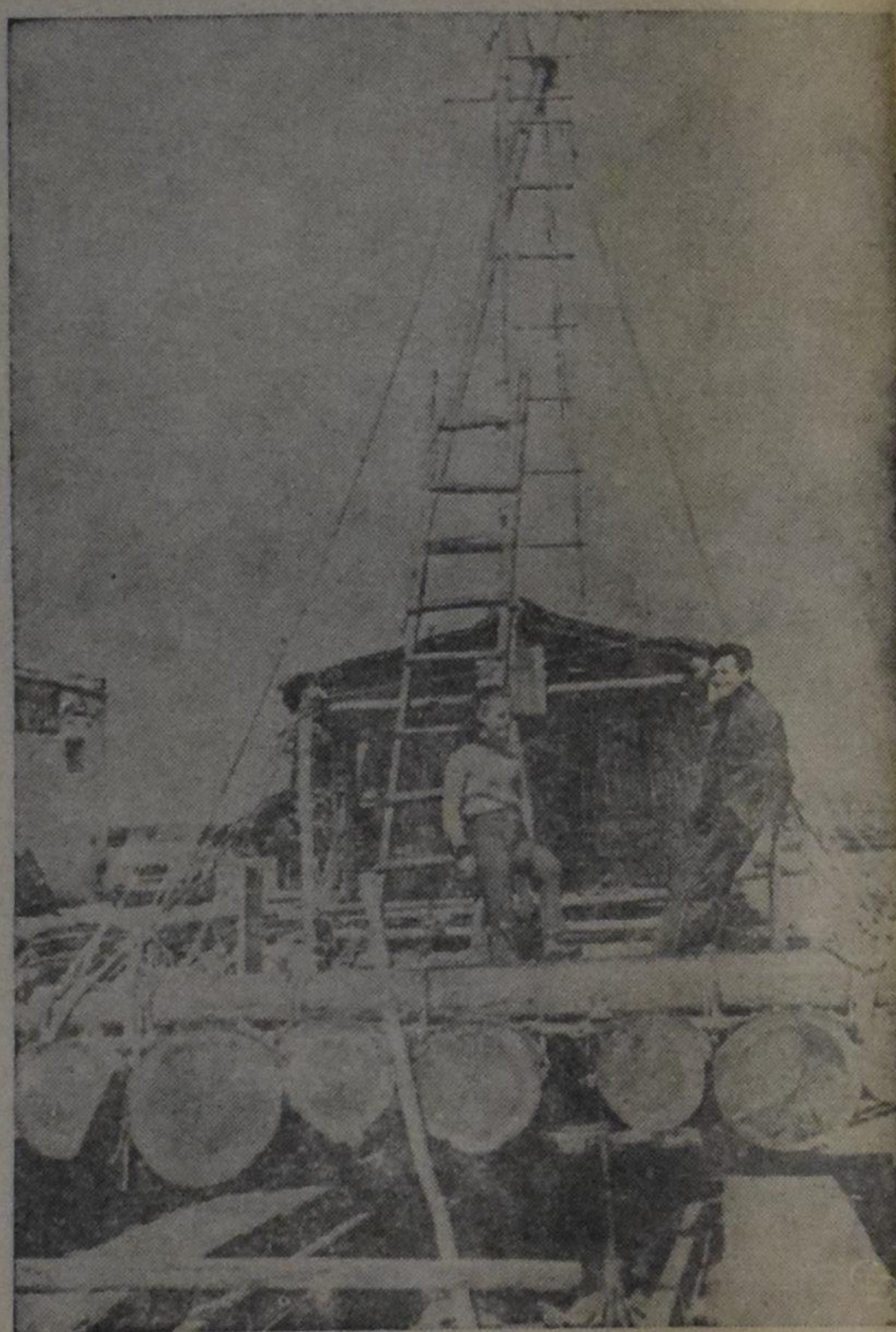
H. Van Ankum.

Het Reformed Theological College in Geelong (Australie)

Aan deze gereformeerde theologische hogeschool zijn voor het college-jaar 1968 in totaal 18 studenten ingeschreven. Er worden nog twee of drie late inschrijvingen verwacht. Uit de samenstelling van het studenten-corps blijkt het gereformeerd oecumenisch karakter van deze school: ze zijn afkomstig uit de Presbyteriaanse, Gereformeerde Presbyteriaanse, Anglikaanse, Congregationalistische en Gereformeerde Kerken. Vier landen zijn vertegenwoordigd: Australië, Nieuw-Zeeland, Taiwan (Formosa) en Nederland. Mogelijk komen daar de Ver. Staten en Groot-Britannië nog bij.

Het oecumenisch en internationaal karakter van het college blijkt ook uit het volgende: de rector is een Gereformeerd Presbyteriaan van Ierse afkomst; de vice-rector is Gereformeerd van Nederlandse afkomst en de administrateur is een Australisch Presbyteriaan. De assistent-lector voor talen is van Nieuw-Zeelandse Presbyteriaanse afkomst.

Prof. Runia van het college is op de laatste vergadering van de Australische Raad van Gereformeerde Kerken benoemd tot voorzitter van deze raad voor het volgend jaar. Deze raad wordt gevormd door de drie Australische gereformeerde kerken, die bij de Geref. Oec. Synode zijn aangesloten, n.l. de Presbyterian Church of Eastern Australia (een zusterkerk van de Free Church of Scotland), de Reformed Presbyterian Church (verbonden met de Reformed Presbyterian Church of Ireland) en de Reformed Churches of Australia (van Nederlandse afkomst). Ook door middel van deze raad trachten deze kerken tot nauwere samenwerking te komen.

COUPLE PLANS TO SAIL ACROSS THE ATLANTIC. Nady and Gil Artagnan, French couple, work on their raft which they hope to sail across the Atlantic from Safi, Morocco. They built the craft themselves.

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT,
BOX 312, STATION "B",
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

....

I like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

Subscription for Canada and the U.S.A. $5.00 per year; for 2 years $9.00; for 3 years $13.00. Yearly subscription for other countries $6.00. Payment by cheuqe 15¢ extra.

Een premie boek als beloning!

Wij stellen het ten zeerste op prijs wanneer U ons helpt het aantal abonnees te vermeerderen. Daarom zenden wij U gratis een premieboek voor het werven van een nieuwe abonnee. **De enige bepaling is dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $5.00 opstuurt!**

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

BESLAGEN VENSTERS (2e druk), door ds. H. Veldkamp.
Dit boekje is "een rustig gesprek over onze gebedsmoeilijkheden," aldus ds. Guillaume in C.C. "Ik ken geen ander boek dat zo op de praktijk van ons bidden ingaat," zo voegt de pastor van Edmonton er aan toe.

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl.
Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearbeid en is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Meer dan eens komen we met Rooms Katholieken in aanraking, b.v. op het werk of gedurende de vakantie. Om ons bij een gesprek behulpzaam te zijn kan dit boekje goede diensten bewijzen. Hierin worden o.m. de volgende onderwerpen aangestipt: kerk en heilige schrift; woord en sacrament; alle mensen zondaars (erfzonde); Christus alleen; avondmaal en mis; het celibaat; het vagevuur; enz.

DE CHRISTENREIS, van John Bunyan.
Dit wereldbekende geschrift, dat reeds bijna 300 jaar oud is, wordt nog steeds graag gelezen. De Nederlandse vertaling is van Ds. P. Visser en is voorzien van een inleidend woord van Prof. Dr. S. Van der Linde.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Het boek dat voor het eerst in 1685 werd gepubliceerd, heeft reeds veel herdrukken beleefd. Ook vandaag is er nog veel vraag naar dit boekje.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU (zesde druk), door ds. J. Overduin.
Tijdens de bezetting heeft de bekende ds. J. Overduin ruim anderhalf jaar gevangen gezeten in vier gevangenissen en twee concentratiekampen. In dit boek beschrijft hij zijn ervaringen op een sobere en zakelijke wijze.

DE GEHEIME OPDRACHT, door J. E. Hunter.

'T BEGON ONDER MELKENSTIJD, door G. J. Peelen (17e druk). De belevenissen van Jan Peelen, de broer van de schrijver, die op grond van zijn daden in de slag om Arnhem de Militaire Willemsorde kreeg.

DE WELEERWAARDE HEER, door ds. M. E. Voilà.
De bekende schrijver, wijlen ds. P. D. Kuiper, beschikte over de gave om op een humoristische manier predikanten en gemeenteleden te 'fotograferen'. Evenals "Peper en Zout" getuigt ook dit boekje van zijn schrijverstalent.

MOEILIJKE KINDEREN (derde druk)
In dit pakkende en populair geschreven boekje worden achtereenvolgens de volgende onderwerpen besproken: Lastige types onder normale kinderen (P. W. J. Steinz); Koppige kinderen (Prof. Dr. A. Kuypers); Het jaloerse kind (Dr. J. v. d. Spek); Het angstige kind (Dr. P. v. Duyvendijk); Mijn kind wil niet eten (Dr. H. J. Eijkman); Straffen? Hoe wel? Hoe niet? (Prof. Dr. J. H. Gunning Wzn.)

HET UILEN-NEST, door W. Schippers.

New 'premieboeken'

For one subscriber:

MY STORY, by Doctor Tom Dooley.
Dr. Dooley tells about his battle against poverty, disease, and ignorance in the remote villages of Southeast Asia. Beginning with his assignment to the refugee camps of Vietnam in 1954, and ending with his tragic death from cancer at the age of thirty-four, this is the story of a young doctor whose selfless, dedicated devotion to his fellow man has inspired the entire world.

HEIDI, by Johanna Spyri.
Of all the books by Johanna Spyri, **Heidi** is the one that has won most acclaim. Since its publication in 1881, **Heidi** has been translated into many languages. Heidi, a country-girl, moved to the big city, but could not adjust herself to city life.

THE LILIES OF THE FIELD, by William E. Barrett.
The unforgettable story of a 24-year-old negro boy, Homer Smith — in the film Sidney Poitier — who built a chapel for the German nuns.

For two subscribers:

WORLD AFLAME, by Dr. Billy Graham.
The most important book Dr. Graham has written.

UNCLE TOM'S CABIN, by Harriet Beecher Stowe.
This thrilling story, with the dramatic episode of Eliza's escape, is a classic, which moves any reader.

LEAST OF ALL SAINTS, by Grace Irwin.
The author, a native from Toronto, tells in her first novel, **Least of all saints,** how Andrew Connington, pastor of a fashionable Toronto church must bring his natural desire into line with the dedicated profession he has chosen.

GOOD NEWS FOR MODERN MAN, The New Testament in Today's English Version.
Sales of this new version, according to the Quarterly Newsletter of the Canadian Bible Society, have exceeded nine million and distribution is currently running at 100,000 a week.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8-11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8-11 years of age, will enjoy it tremendously.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

Voor twee abonnees:

DE LEGE PLAATS, door Annie Oosterbroek-Dutschun. (Derde druk.)
Een mooie roman van een bekende Nederlandse schrijfster.

SVETLANA, THE INCREDIBLE STORY OF STALIN'S DAUGHTER, by Martin Ebon. (With twenty-one photographs.)
Here, for the first time, is the unique story of — her soul-searching, heartrending decision to abandon her children and escape to the West — her mother's hideous suicide — her lonely Kremlin childhood — her father's strange death — her three ruined marriages.

BUT NOT FORSAKEN, by Helen Good Brenneman.
An unforgettable story based on the author's experience in Gronau, Germany, following World War II, and on the accounts of the refugees who made the long, arduous trek to the refugee camp there.

STRAIGHT DOWN A CROOKED LANE, by Francena H. Arnold. Teenage marriage, a growing problem in this modern era, is the theme of this book of the well-known author who also wrote **Not my will.**